

1000–1999 paŝoj – 20 baladoj

& Renkonto en musono:	366
& Je la naskiĝtago de Zamenhof post la mondmilito:	369
& Ebe Skamelido:.....	372
& Husaro:.....	376
& Diru ĉiam la veron!:	379
& Se la sorto persekutas:	382
& Viljama balado:	385
& La cerbo:	389
& Jun kaj Lager:	393
& Filino de Torkil:.....	396
& Petro sinjor' kaj Elinborg':	400
& Sir Patrick Spens:	405
& Olav Rajdistrozo:.....	408
& Ĉielarka fabelo:	412
& Bresta balado:	415
& La portreto:	421
& La fantomo de la reto:	425
& Ora koko:	429
& Fablo pri gilotin-ŝraŭbeto:	434
& La plej granda kulpulo:.....	437

& Renkonto en musono:

< Rekante 31 el 61 batoj por strofo, entute 1037 paŝoj dum 11 minutoj. Verkis Evert Taube. El sveda tradukis Martin Strid (2010) kaj aldonis rekantaĵon (2015). Norda Kantaro #4470. Klarigoj (*): '2 La flago de Svedujo estas blua kun flava kruco. '3 "Ŝi" en marista ĵargono estas la ŝipo. '4 Stiristoj de ŝipo rangas en vicordo. '5 "La varmo", tropikaj landoj en mar'komerca ĵargono. '9 Pasporta foto. '10 Al ferdeko, laboro nek stira nek maŝineja. ; Siamo, malnova nomo de Tajlando. ; Hagenbeck, fama bestoĝardeno en Hamburgo, Germanujo. '11 Cejlon(o), malnova nomo de Srilanko. '14 Kamarin' estas urbo sur insulo Malabar'.>

(#Melodio:

<1,6:61>

(So /do dore mi mifa soso sola so; mimi fafa fafa mimi mido re e ; soso mimi soso mimi mimi fafa lala fa; fafa mimi mido rere reTi do o;

(#Rekantaĵo: so3so sola somi redo fa3fa faso la; lala ti3ti tila soso fami faso la so; so3so sofa mimi redo re3re rere so; sofa mi3mi redo rere fami redo re do o)

)×17)+

(&Strofoj:

'1 Ni /ŝipon renkontis en friska la muson' ; dum vaporveturis ni al Ruĝa Mar', ; plenrigitan trimastulon je la nomo de Tifon' ; de Hinduj' velanta al Bonesperkab'.

'2 Ni hisu nian flagon, la ŝipestro ordonint', ; kaj ni hisis la flavbluan* por salut' ; kaj eĉ sammomente blovis de la ŝipa gafa pint' ; la Finnlanda blanka kun la blua kruc'.

(×: 2× **Brile blankaj veloj sur la blua ocean' ; bele grandaj en musona varma vento flirtas.**)

'3 Ni igis nin proksimen kaj maŝinon al senmov' ; por haltigi, hejmen porti da mesaĝ' ; kaj ŝi* lofis tiam envenanta kun la venta blov' ; de babord', kaj ni transremis kun kuraĝ'.
.....

'4 Nin venis malantaŭe kaj ŝipmeze ŝnur'eskal' ; kaj stiristo kvara* grimpis per aplik' ; sed en pobo staras sveda, revidanta min, ŝipan' ; Fritjof Anderson, la infanaĝamik'.

'5 En musono kaj pasato renkontiĝas oni foj;e se velas al la varmo* kiel ni, ; tamen surpriziĝis mi kvankam grandis pli la ĝoj' ; revidanta la amikon tie ĉi.

'6 Oni rabis min Ĉinuje, mi rabiĝis en Ŝanhaj' ; kaj mi sidis ĉe piratoj als ostaĝ' ; sed edziĝis mi al la filino de l' murdist' Fu Ŭaj ; diris Fritjof, jen terura veropaĝ'.

'7 Kun la helpo de l' ĉinino venis mi al Singapur' ; placon staras mi sen mono kaj pasport' ; kiam vir' en or'galonoj al mi iras, la konsul' ; sveda, kapitano Fredrik Adelborg'

'8 Nu saluton, Fritjof Anderson, diras Adelborg', ; kion, die, faras vi en Singapur'? ; De Rivero Flava venis, volas mi al Goteborg', ; min prefere dungu ŝip' al hejmvetur'.

'9 Mi ricevis blankajn vestojn kaj pasporton kun portret'* ; reĝtitolan kaj mi pruntis pundojn dek. ; Konsulino min invitis al teum' kaj babilet', - mi ĝis tiam ne pli belan vidis, nek.

'10 Nu, mi prenis vaporŝipon kaj dungiĝis al ferdek'*, ; ni sovaĝajn bestojn ŝargis en Siam'*, ; tigrojn, elefantojn, leonojn aĉetis Hagenbek'* ; ja Hamburge vi vizitis, ĉu, iam'?
.....

'11 Sed el ĉiuj tiu estis plej terura la vojaĝ', ; sudob Cejlon* ni eniris en ciklon', ; elefanton saltis leono kurinta de la kaĝ', ; ŝtormo muĝon miksis kun la tondra son'.

'12 Baldaŭ lukoj rompiĝis kaj elvenis la bestar', ; en la maron falis nia komandej'. ; Mastojn elefanto rompis kaj bovon en la mar;on ĵetis, knabo, kreu min je vorto plej!

'13 L' agenton de Hagenbek'
formanĝis la leon', ; en
maŝinon nian grimpis nun
goril'. ; Maŝiniston ŝi imitis
per antaŭen, halt', retro' ; ĝis
mi pafis ŝin per ŝipestra pafil'.

.....

'14 Estis Nemezo mem de l'
ĝangaloj, kamarad', ; baldaŭ
restis nur mi kaj la elefant'. ;
Sudmuson' al ni revenis post
ciklona la pasad', ; Kamarinon
Malabare* endrivant'.

'15 Sed adiaŭ, ĉar stiristo via
iras de ŝiprand'. ; Jes, sed
Fritjof, kien pasis l' elefant'? ;
Je revido venontfoja mi
respondos al demand', ; nun
ekvelos ni, denove direktant'!

.....

'16 Kaj al pleno ili brasis, jam
la iron komencant', ; kaj
reremis ni al nia ŝipo ĉar ; ŝi
musone iris kaj aŭdeblis jam
ilia kant': ; Rul' al hejm', rul' al
hejmo trans la mar'!

'17 Mi kalkulis ĉiujn velojn
kaj kalkulis ilin re ; de
reĝveloj ĝis postmastaj kaj
forĵib' ; Estis sume dudek du
blankaj veloj en l' aer' ; sur la
blua oceana trembril'.

& Je la naskiĝtago de Zamenhof post la mondmilito:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1102 paŝoj dum 13 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (1919, Mondo kaj koro, 1921). Baladigis Martin Strid (2015) per melodio kaj rekantaĵo de Drako Longa, Norda Kantaro #4414, disduigante strofojn kaj versojn. Klarigo (*): '27 Temas pri Trianona traktato enjaro 1920.>

(#Melodio:

<:29>

(/miimimi mire reldo do;do dodo dore miimi;mi mimi mimi milre mi;mi soso fami mimi;

(#Rekantaĵe: redo re rere mire; do rere re; rere mire doTi La;So So LaTi do))?

)×38)+

(&Strofoj:

'1 /Nun pri armil' kaj vi²ro, ;
pri paca batalanto ; el fund' de
l' kor' ekso²nu ; laŭdanta nia
kanto!

(×:; **Bruas danco en halo;
dancu en ĉen'!** ; **Ĝojaj paŝas
ni en esperantokunven'.**)

'2 Ĉar kreis li miraklon, ; la
tutan homan genton ; per am'
unuigontan ; miraklan
fundamenton.

'3 El mondo de l' barakto, ;
malam', batalo, pelo ; li volis
montri vojon ; al alt-brilanta
celo,

'4 kaj montris li la vojon ; de l'
savo kaj de l' bono! ; Sed, ho,
orelojn surdajn ; atingis la
admono.

'5 „Ho, mia kor'!“ li kantis, ;
ĉar kaptis lin doloro: ; Pro tuta
mond' doloris ; la granda
nobla koro,

'6 Por sangverŝanta mondo ; ĝi
sangverŝante batis. ; Kaj kun
doloro fajra ; ĝi amis kaj
kompatis.

'7 Vir' milda kaj modesta, ;
sed forta kaj decida, ; nek
batoj de la sorto, ; nek homa
mok' perfida

'8 starigi povis baron ; al lia
fajrintenco, ; li luktis per
espero, ; obstino, pacienco.
.....

'9 Kaj en batal' li mortis, ; se
ankaŭ ne per sabro. ; Ĉevalo
de l' milito ; galopis tra l'
kadavro,

'10 Lin la Teruro venkis, ; sur
lia freŝa tombo ; baraktis kun
pafita ; flugil' la
packolombo.... ..

'11 Ĉu longe furiozos ; la
pereiga flamo, ; ke ankaŭ ami
povas ; la hom' nur per
malamo,

'12 ke amon al patrujo ; per tio
li ekmontras, ; ke al nacio
fremda ; malbenon
fulmotondras?

'13 Ĉu nin do turmentados ;
eterne la malbeno, ; ke genton
de la gento ; forbaras
malkompreno,

'14 ke al aligentanoj ; la lango
estas muta ; kaj, se parolas,
sonas ; nur blasfemad'
balbuta?

'15 Ĉu do ankoraŭ longe ; la
hont' terura restas, ; ke hom' al
homo lupo, ; kruela lupo estas,
.....

'16 ke patro testamentas ;
malamon al la ido, ; ke venkas
kaj triumfas ; rikane la
perfido?

'17 Ke ruz' diabla estas ; la
diplomata moro, ; ke la
mortigon lertan ; ornamas
brila gloro?

'18 Ke oni masbuĉadon ; en
nom' de Di' aranĝas ; kaj ke la
pli potencaj ; la pli malfortajn
manĝas?

'19 Jen estas mi Hungaro ; per
ĉiu bat' de koro, ; per ĉiu gut'
de sango, ; per ĉiu gut' de
ploro... ..

'20 Mi forte radikiĝas ; en kara
ter' nacia, ; el ĝi suĉita estas ;
ja tuta forto mia.

'21 Kaj volas mi, ke ĝia art', ;
manier', kulturo ; kunbrilu en
la pompo ; de l' paca
mondkonkuro

'22 Ĉar per pereo ĝia ; pereus
io bela, ; perdiĝus kvazaŭ unu
; kolor' de l' ark' ĉiela.

'23 Etendas mi la brakojn ; por
frata ĉirkaŭpreno ; malsate je
konsento, ; soife je kompreno

.....

'24 kaj streĉas sin rigide ; al
manoj miaj pacaj ; indulge ne
manplatoj, ; sed pugnoj nur,
minacaj.

'25 Forsonas en dezerto ; la
plorobtuza voko. ; Ho mian
sekan gorĝon ; kunpremas jam
sufoko.

'26 Detruas en animo ; terura
kataklismo: ; Amata mia lando
; baraktas en abismo!

'27 Ho, super ĝia kapo glav' ;
Damoklesa pendas, ; al la pli
promesinto ; landpartojn oni
vendas.*

'28 Kaj ploras, ĝemas, plendas
; la forŝiritaj korpoj, ; samkiel
ĉe la tombo ; de la patrin' la
orfoj.

'29 Mi tamen ne blasfemas, ;
malbenojn mi ne sendas, ;
laciĝis jam la brakoj, ; de
longe sin etendas.

'30 Nun ilin, kun la lasta ;
eksving' de l' malespero ;
eklevas mi, kriante ; el maro
de l' sufero:

'31 Ho, vi spirit' benata ; de l'
paca batalanto ; estingu la
inferon ; de la nacia vanto!

.....

'32 Ekfulmu via lumo ; en
malespera nigro, ; ke
ektiminte kuru ; la diskarnanta
tigro,

'33 la tigro verdokula ; de l'
malkonkord', ĵaluzo, ; de l'
rabinstinkt' nacia, ; de la
perfida ruzo,

'34 ke estu fine sekaj ; la
fontoj de la ploro ; kaj unu la
ŝafaro, ; kaj unu la pastoro.

.....

'35 Ke ŝultro ĉe la ŝultro ;
laboru ĉiu lando, ; kunplektu
ilin forte ; de l' amo
florrubando.

'36 Sur via kun adoro ;
florornamita tombo ; ekflugu
kun sonanta ; flugil' la
packolombo.

'37 Kaj kiel Dioniza ; festen'
per unu fojo ; ekmuĝu tra la
tero ; la ditiramb' de ĝojo,

'38 ke fine, sub la signo ; de l'
verdaluma stelo, ; alvenu, ho
alvenu ; sur teron la ĉielo.

)

& Ebe Skamelido:

< Rekante 7 el 23 batoj por strofo, entute 1127 paŝoj dum 13 minutoj. Norda Kantaro #4484. El sveda tradukis Kukoletto (LORÉ). Duoble tradukiĝis strofoj '1 kaj '35. Klarigoj (*): '5 Aŭf nokto = dum nun venonta nokto. '6 Tej = tie. '8 Jununjes = de junulino. ; Zibelo: ties luksa felo, martesita. '12 Stas = estas. '23 Lando: Nuntempe provinco. '24 Doni la manon = manskue promesi.>

(#Melodio:

<:1> ((2× /LaLami /sosomi /famii /dodo;mi /miremi /TiTire (/do '1 /o; '2 /oo;;Ti)? (/re '1 /do; '2 /doo;;Ti) /LaLaSo /doree /mifaa /miire /dodoTi /La /a)×48)+

(&Strofoj:

'1a /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; li /estis kaj /riĉa
kaj /for/ta ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, /du estis
/malbon/sor/taj ; Ĉar /migras
ja /Ebev /Skamel/idov /en
sova/ĝej'/.
'1b /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; en /riĉo /kaj
po/ten/c' ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, kon/traŭis al du
/provi/den/c'

(×:; Ĉar /migras ja /Ebe
/Skamel/ido /en sova/ĝej'/.)

'2 /Tri jam /estas /mo2r/taj ;
kaj /du do /vivas /plu/ ; Mi
/volas je /vero /di2/ri ; ili
/lertas /en kor/tu/m'

'3 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ĉe/vale /selojn me/ti/gas ;
"/Rajdos /mi al /la in/sul' ;
jun/unjon Lu/ciavn vi/zi/ti"
.....

'4 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
li /rajdas ju/nunjan bi/e/non ;
/staras ek/stere ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en mu/ste/lo
.....

'5 "Vi /staras /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en mu/ste/l'
; Ĉu /donos al /mi vi /loĝon
aŭf /nokt'* ; kaj /estos al /mi
amfi/de/l'?"

'6 "Ja /havos vi /loĝon ĉi /tej*
aŭf /nokt ; kaj al /viaj ĉe/valoj
/man/ĝon ; sed /mia pa/trino
res/po2n/dos ; pri /tiaj /gastaj
a/ran/ĝoj"

'7 "Vi /iru /en la /do2/mon ;
dis/kuti kun /mia pa/tri/n' ; Mi
/iros /en la /ŝtondo/meton ; por
/mikso je /medo kaj /vi/n'."

'8 "Vi /sidas /jen, ju/nunjes*
pa/trin' ; vol/vita /en zi/be/l'* ;
Ĉu /donos ju/nunjon Lu/ciavn
/vi ; al /mi por /amfi/de/l'?"
.....

'9 /Estis pa/trino de l'
/ju2/nunjo ; ŝi /tiel res/pondi
/po/vas ; "Al /vi mian /karan
fi/linon mi /donos ; se /ŝin vi
/plaĉa /tro/vas"

'10 "Aŭs/kultu, /eta Lu/ci2/av ;
ĉu /volas vi /min a/ten/di ;
/dum mi /servas en /reĝa bi/en'
; kaj /lernas ba/tali /blen/de?"
.....

'11 "/Vin mi a/tendos dum
/vi2n/troj ; kaj /eĉ dum /vintroj
/du/ ; /Vin mi a/tendos ti/oman
/tempon ; /kiom laŭ /via
pos/tu/l'."

'12 /Ebev li /servas en /reĝa
bi/en' ; /kaj pro /oro kaj /glo/ro
; /hejme stas* /Petrev, la
/fra/to ; for/logas la /amon de
l' /ko/ro

'13 /Estis /Petrev /Skame/lidov
; sin /vestas je /purpur/fe/l' ;
kaj /iras /en la /viri/nejon ;
Lu/ciav /eta la /ce/l'

'14 "Vi /sidas /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; kaj /kudras
ves/taĵojn /fra/ĉjajn ; /Ebev li
/servas en /reĝa bi/en' ; li /vin
kaj in/sultas kaj /kra/ĉas"

'15 "Ja /bele /servas mi
/E2/bevn ; kaj /min bele
/servas /li/ ; ne/niam li /kraĉus
ju/nunjon fi/eran ; kaj /eĉ
mal/pli al /mi/"

'16 "Aŭs/kultu /nun, ju/nunjo
Lu/ciav ; mi /estu /via fi/an/ĉ' ;
ja /helpu min /ĉionpo/tenca
/Dio ; ke /Ebevn mor/tigis
/tran/ĉ'."

'17 "Se /estas /vero, kaj /diras
/vi ; ke /Ebevn mor/tigis
/tran/ĉ' ; do /helpu /min la
e/terna /Dio ; vi /estu /mia
fi/an/ĉ'."

'18 Ili /bakas /kaj bi/eron
/faras ; pre/paras la /nupton en
/ka/ŝo ; /Ebev ser/vanta en
/reĝa bi/en' ; pri/songas /ĉiun
/pa/ŝon

'19 /Ebev li /songis /songon
dum /nokt ; ku/ŝanta /en la
/li/t' ; Ma/tene /li ve/ki2/ĝis ;
kaj /diris al /stala a/mi/k'

'20 "Mi /songîs ke /mia /ruĝa
man/tel' ; blu/iĝis /je ko/lo/r' ;
kaj /songîs /mi ke la /bona
ĉe/valo ; /mia /kuris /fo/r"

'21 Res/pondis /lia /stala
a/miko ; ves/tita en /ruĝa
pur/pu/r' ; "/Vian /fian/ĉi2/non
; for/logas a/lia ju/nu/l'

'22 /Ebev /metas ve/sta2/ĵojn ;
kaj /vestas sin /per man/te/l' ;
kaj /iras /li en /altan /halon ; al
/sia /graca /re/ĝ'

'23 "Ho, /graca /reĝo,
per/mesu /min ; hejmen/iri al
/patra /lan/d'* ; ĉar /oni /diris
ke /patro /mortis ; kaj /ter' en
a/lies /man'/"

'24 "/Pe2r /meson /havos /vi ;
vo/jaĝi al /via /hej/m' ; /Donu
al /mi vian /manon* /ke ; vi
/nepre /venos /re/"

'25 /Ebev fe/riis /ek de l'
ar/meo ; vo/jaĝis al /sia
hejm/lan/d' ; ve/turis /li al
/Tidin/sulo ; per /plej ra/pida
/plan/d'

'26 /Kiam /Ebev /Skame/lidov
; /venis al /patra bi/e/n' ;
eks/tere /ambaŭ fra/tinoj
/staras ; vol/vitaj /en mus/te/l'
.....

'27 "Jen /staras /vi, fra/ti2/noj ;
vol/vitaj /en mus/te/l' ; /Kial
/tiom da /ho2/moj ; /venis /al
bi/e/n'?"

'28 Res/pondis /la plej /ju2/na
; dum /vange /larma /flu'/ ;
"/Nia /frato /Petrev /trinkas ;
/nupton kun /via ka/ru/l."

'29 Al /unu li /donis or/krucon
sur /brust' ; a/lian je /ruĝora
/rin/g' ; "Sa/lajris /mi en /reĝa
bi/en' ; kaj /celis al /fian/ĉi/n'."
.....

'30 /Ebev tur/nigas ĉe/valon al
/malo ; kaj /volis /rajdi /fo/r ;
/Lin post/kuris fra/tinoj /du ;
kaj /petis lin /resti en /ko/rt'
.....

'31 La /panjo /kaptis bri/dilon
kaj /tenis ; lin /petis /resti
/hej/me ; Ŝi /tion /pentis
mult/milan /fojon ; ke /ne lin
/lasis /raj/di

'32a /Ebev en /domon /i2/ras ;
sa/lutas al /ĉiuj /ben/koj ; Lin
/fraĉjo /igis ar/ĝentkruĉon
/manen ; kaj /petis al
/novedzin' /trin/ki

'32b /Ebev en /domon /i2/ras ;
sa/lutas al /ĉiuj /gas/toj ; Lin
/fraĉjo /igis ar/ĝentkruĉon
/manen ; kaj /petis al
/novedzin' /tos/ti

'33 /Ebev /tostis por /longa
/tago ; /per kaj /medo kaj /vi/n'
; /Ĉiu ri/gardo al /noved/zino ;
lar/migis /vange /li/n

'34 /Venas /do ves/pe2/ro ;
noved/zino al /lito /vo/las ;
/Ebev kaj /eta Lu/ci2/av ;
/longe /ili pa/ro/las

'35 Kaj /diris /Ebev
/Skame/lidov ; kon/dukas ŝin
/supren al /ce/l' ; "/Ĉu
me/moras vi, /eta Lu/ciav ; vi
/ĵuris al /mi pri fi/de/l'?"

'36 "/Ĉiun fi/delon ĵu/ritan de
/mi ; mi /donis al /via /fra/to ;
Dum /ĉiuj /tagoj de /mia /vivo
; mi /estos pa/trino ans/ta/taŭ
.....

'37 "Mi /ne fi/anĉis pa/trine
/vin ; /nek je /bofra/ti/no ; sed
/ke vi /estu por /mi fian/ĉin' ;
kaj /kore /ama/ti/no

'38 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
/li per /glavo /for/tis ; /Estis
/eta Lu/ci2/av ; sub /liaj
pi/edoj /mor/tis

'39 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
li /kuris /en la /fes/ton ; Li
/estis /tiom ko/le2/ra ; kaj
/glavo ti/rita sub /ves/to

'40 "/Noved/zinon mi /sekvis
al /lito ; ke /ŝiaj /sonĝoj /ĉe/su
; kaj /sciu /vi, mia /fra2/to ; ke
/vin mi /ne for/ge/sos"

'41 /Estis /Petrev, la /fra2/to ;
res/pondis /urĝe /li/n ;
"Vo/lonte /mi vin /lasos
/dormi ; ĉi/nokte kun
/noved/zi/n'."

'42 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
el/prenis /sian /gla/von ; /Estis
/Petrev, la /fra2/to ; li /mortis
pro /tiu sen /sa/vo

'43 La /patron li /vundis
mor/ti/ge ; Al /panjo per/diĝis
/ma/n' ; Ĉar /migras ja /Ebev
/Skame/lidov ; en /sova/ĝeja
/lan/d'

'44 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
li /saltas /sur ĉe/va/lon ; kaj
/fuĝas /li ar/ba2/ren ; Lin
/kaŝas plej /bone ar/ba/ro

'45 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
/iras /al for/ĝi/st' ; al /si
for/ĝigas /ringojn el /fero ;
/ĉiujn el /nova kon/si/st'

'46 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ka/tenigas /manojn kaj
/kru/rojn ; Vo/jaĝos /li
pil/gri2/me ; kom/pensi /siajn
/pe/kojn

'47 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
siajn /manojn /kate/ni/gas ; kaj
/ili /restu dum /longa /tempo ;
ĝis /ili /mem rom/pi/ĝas

& Husaro:

< Rekante 23 el 43 batoj por strofo, entute 1247 paŝoj dum 14 minutoj. Verkis Puŝkin?. El rusa tradukis ? Vasilij Devjatnin (Verkaro de V. N. Devjatnin, Hachette, Parizo 1906). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:43> (/do dore doTi LaSo dodo; so sola sofa mire soso; do dore doTi LaSo dodo; so sola sofa mire mimi;

(#Rekantaĵo: fa faso lafa mifa somi; re refa mire domi somi; fa faso lafa mifa somi; re refa mire domi somi reTi do o))×29)

+

(&Strofoj:

< El Puŝkin.>

'1 Ĉevalon sian li purigis, ;
Estante forte kolerega, ; Kaj
diris: "min diabl' devigis ; En
loko loĝi malbonega!

(×: **Vivi ĉe sino de virino ;
Kun ruĝa vino kaj destino ;
Drinki ĝin tage kaj sen fino ;
Vivi ĉe sino de plej ĉarma la
virin'.)**

'2 Ni ĉiam tie-ĉi restadas ; En
turka kvazaŭ batalado: ; Nur
solan supon ni manĝadas ; Kaj
eĉ ne pensas pri drinkado.

'3 Kaj mastro tie-ĉi malbona, ;
Malbonan havas li edzinon. ;
Nek via skurĝ', nekn vorto
bona ; Admonas tie-ĉi virinon!
.....

'4 Jen urbo Kiev! lando kia! ;
En buŝon falas mem buletoj, ;
Kaj vinon havas domo ĉia, - ;
Kaj kiaj tie virinetoj!

'5 Ne estas eĉ domaĝ', je Dio, ;
Sin mem pro ili pereigi! ;
Malbone estas nur per tio..." ;
- Per kio? Volu min sciigi! -
.....

'6 Kaj li komencis plibonigi ;
Lipharon. "Eble ne timulo - ;
Li diris - estas vi, sed igi ; Vin
miri povas mi - spertulo."

'7 "Aŭskultu: regimento nia ;
Ĉe Dnepro larĝa enlokiĝis. ;
Mastrino estis bona mia, ; Kaj
tombon ŝia edz' foriĝis.

'8 Kun ŝi mi baldaŭ amikiĝis;
Ni vivis pace, tute bone, ; Al
mi mario humiliĝis, ; Ne diris
vorton eĉ malbone.

'9 Se mi malsobra estis tute, ;
Ŝi mem min zorge kuŝigadis;
Ŝi ĉiam pace, sendispute ; Je
ĉio tuj mem konsentadis

'10 Feliĉan vivon mi pasigis, ;
Kaj longe tiel vivus eble, - ;
Sed jen subite ĵaluzigis ; Min
io, - mem diabl' kredebble.

'11 Mi pensis: kial bapтанino ;
Sin levas nokte? Kiu volas? ;
Tre juna estas ŝi virino ; Kaj
tial, eble, ŝi petolas!

'12 Mi observadi ŝin intencis. ;
Jen foj' ne dormis mi (en korto
; Jam estis nokto, kaj
komencis ; Bruegi vent' kun
granda forto).

'13 Kaj vidas mi: ŝi
forrampetis ; De forno, prenis
ŝi karbeton, ; Min tre facile
pripalpetis ; Disblovis apud
forn' fajreton;

'14 Ŝi ekbruligis kandleton, ;
Kun ĝi angulon ŝi foriĝis, ; De
tie prenis boteleton, ; Sur
balailon ŝi sidiĝis,

'15 Ŝi senvestiĝis, kaj sorbinte
; El boteleto, ŝi tra tubo, ; Sur
balailo sidiĝinte, ; Tuj
malaperis, kvazaŭ nubo!

'16 "Ŝi eble estas sorĉistino", ;
Mi pensis, kaj de forn' rapidas,
; Por vidi sorĉon de virino;
Kaj jen mi boteleton vidas.

'17 Mi flaris: ia acidaĵo... ; Mi
plankon verŝis el botelo: ;
Forflugis - kia mirindaĵo! - ;
Kaj forna forko kaj sitelo!

'18 Sub benko katon mi
ekvidis, ; Sur ĝin mi ŝprucis el
botelo: ; Ĝi ternis tuj kaj
ekrapidis ; Subite fornon post
sitelo.

'19 Sur ĉion ŝprucis sen
kompato ; Jam mi per tuta
forto mia, - Kaj ĉio: tablo,
benko, pato ; Forflugis unu
post alia.

'20 Al ili mi ne volis cedi, - ;
Kaj trinkis mem per unu fojo ;
restaĵon... Ĉu vi povas kredi? ;
Mi ekaperis tuj en vojo:

'21 Mi flugis, - kien? mem ne
sciis, ; Kun forto tranĉis nur
aeron, ; Al steloj mi: "pli
dekstren" kriis. ; Kaj jen
ekfalis mi sur teron.

'22 Jen mont'. Sur ĝi kaldronoj
bolas ; Kaj oni faras ian ludon:
; Kantadas, fajfas kaj petolas, ;
Kun granda ran' edzigas
judon.

'23 Mi kraĉis... Flugas
jenMario: ; "For! hejmen
kuru, petolulo! ; Vin oni tuj
formanĝos!..." - Kio?! ; - Nu,
mi ne estas timemulo:

'24 Vi ne kriegu! Kie vojo ; Al
hejmo estas? - "Jen sidiĝu ;
Sur fornan feron, - kun
malĝojo ; respondis ŝi, - kaj
tuj foriĝu!"

'25 - Vi volas, ke husar' sidiĝu
; Sur fornan feron?!
Baptanino, ; Mi petas vin, ne
frenezigu, ; Ne estu vi
malsaĝulino!

'26 - Ĉevalon!... "Prenu,
malsaĝulo!" ; Ŝi efektive diris
veron: ; Jen antaŭ mi ĉeval' -
barbulo ; Per hufo forte batas
teron.

'27 Sidiĝas mi kun brava vido
; Sur ĝin kaj trovi bridon
penas, ; Sed vane! Rajdas mi
sen brido - ; Kaj tuj... al forno
mi alvenas.

'28 Kaj jen mi tion saman
vidas. ; Ĉevalo tute jam
forestas, ; Kaj mi sur benko
rajde sidas: ; Jen kia strang'
okazo estas!" -

'29 Kaj li daŭrigis plibonigi ;
Lipharon. "Eble ne timulo, - ;
Li diris, - estas vi, sed igi ;
Vin miri povas mi - spertulo."
.....)

& Diru ĉiam la veron!:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 1295 paŝoj dum 15 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per sama melodio kiel por Konfeso kaj simila rekantaĵo. Klarigo (*): '35 Monaĥo ne rajtas havi edzinon.>

(#Melodio:

<1,5:37> (

/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mi; mifa soso somi mire;
dore doTi LaLa So

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; LaTi dodo dore mimi; mifa
somi mire do; do mire do dodo Ti La a)

)×35)+

(&Strofoj:

'1 /Diru ĉiam vi la veron ;
Plenkuraĝe, sen hezit': ; Per
mensogo la aferon ; Vi nur
fuŝas, ho homid'!

(×: **Zorge li portas juvelon ;
Kaŝe vortas li la celon ; Ne
mensogas tamen li ; Zorge li
portas juvelon.**)

'2 Se la veron vi sciigas, ; Vin
subtenas Dia man', ; Se
mensogon vi aplikas, ; Vin
englutas la satan'.

'3 Iam fama kapuceno, ;
Elokventa predikanto, ;
veturadis al Aĥeno ; Hejmen
el la belga lando.

'4 En kupe' li sidis sole ; Nur
kun juna sinjorin'; Li meditis

senparole ; Kaj do ne atentis
ŝin.

'5 Estis homo li tre sprita, ;
Bonhumoron ŝatis li; Ofte jam
torento rida ; Sekvis al parol'
de li.

'6 Nun en la kupe' li sidis ;
Jam dum pli ol unu hor', ; Pri
prediko li meditis ; Silentante
kun fervor'.

'7 Sed ekvidis li subite, ; Ke la
juna sinjorin' ; Ja spiregis
ekscitite ; Kaj tremetis eĉ sen
fin'.

'8 La manpoŝon ŝin malfermis,
; Enrigardis kun ekscit' ; Kaj
rapide ĝin refermis, ; Kvazaŭ
estus li bandit'.

'9 "Estimata sinjorino", ; fine li demandis ŝin, ; "Kial tremas vi sen fino, ; Kio do ekscitas vin?"

'10 "Pastra moŝto, min la timo ; Skuas jam dum tuta hor' ; Pron l' kontrolo ĉe la limo ; Forte tremas mia kor'.

'11 Mi nun venas el Bruselo. ; Mia kara bopatrin' ; Min ornamis per juvelo, ; Kiam mi vizitis ŝin.

'12 Estas ora ĝi kolĉeno ; Kun belega diamant' ; Sed mi loĝas en Aĥeno, ; Do en la germana land'.

'13 Kaj la sorto senkompata ; Lasas ne ĝin porti for. ; Malpermesas leĝo ŝtata ; La eksporton nun de or'.

'14 Do kunprenis senpermeso ; Mi en la manpoŝo ĝin. ; Sed nun timas mi senĉese, ; Ke l' dogan' konfiskos ĝin.

'15 Centmil frankojn ĝi valoras ; Estas ĝi por mi trezor', ; Sed se senkorul' deĵoras, ; Li ĝin certe prenos for.

'16 Kun bedaŭra gest' respondis ; La monaĥo nun al ŝi ; "Kial ne antaŭe sondis ; Ĉiujn cirkonstancojn vi?

'17 Oni fakte ja kutimas ; Preni juvelaĵojn for, ; Kaj do

ankaŭ mi nun timas, ; Ke seniĝos vi de l' or'.

'18 Lastan ruzon mi proponas, ; Se vi volas uzi ĝin ; Ĉiuj doganistoj konas ; Jam de longa tempo min.

'19 Do mi provos la aferon, ; Donu do la poŝon vi! ; Sed mi diros nur la veron, ; Nepre ne mensogos mi."

'20 Al la pastro do transdonis ; Sian poŝon la virin'. ; Sammomente jam deponis ; Li en la kapuĉo ĝin. -

'21 Jen la vagonaro haltis ; En stacio ĉe la lim' ; Ili ambaŭ teren saltis, ; Li ridante, ŝin kun tim'.

'22 Kiam la monaĥo iris ; Al la ejo de l' dogan', ; Oficist' ruidante diris ; "Jen la pastro Koloman"!

'23 Ĉu kunprenis valoraĵojn ; Trans la limon ankaŭ vi, ; Ĉar direktas viajn paŝojn ; Vi nun rekte ja al ni?"

'24 Kaj la pastro kun sinklino ; Diris sen hezit' al li ; "La kolĉenon de l' edzino* ; En kapuĉ' kunportas mi."

'25 La sinjoroj laŭte ridis ; Pro la vere stranga dir' ; "Pastra moŝto, ni jam vidis, ; Ke vi estas sprita vir'!"

'26 Sed la poŝon eĉ elprenis ;
Nun la pastro Koloman', ; Kaj
montrante li ĝin tenis ; Per
levita dekstra man':

'27 "Ĉiu, kiu nun deĵoras, ;
Venu do por vidi ĝin! ;
Centmil frankojn ĝi valoras, ;
Kaj mi ne mensogas vin."

'28 Sed la viroj ridis plore ;
Pro gajeco kaj plezur': ; "Ho,
ni dankas vin elkore, ; Vi jka
certe ŝercas nur!"

'29 "Sed rigardu do ĝin fine! ;
Ne mensogas Kolo0man'!" ;
Kaj la poŝon li obstine ; Eĉ
malfermis per la man'.

'30 "Pastra moŝto, ni
komprenas, ; Vi nur volas
moki nin, ; Kvankam sed vi
tiom penas, ; Tamen ni ne
kredas vin!"

'31 "Ĉu do fakte mi foriru, ;
Sen ke vi rigardis ĝin? ; Sed vi
ne estonte diru, ; Ke la pastro
trompis vin!"

'32 Kaj dum la sinjoroj ridis, ;
Tuj la pastro Koloman' ; trans
la limon forrapidis ; Kun la
poŝo en la man'.

'33 Kaj la poŝon li redonis ; Al
feliĉa la virin', ; Sed li ankaŭ
ŝin admonis ; Dum li adiaŭis
ŝin:

'34 "Diru ĉiam vi la veron, ;
Plenkuraĝe sen hezit'! ; Per
mensogo la aferon ; Vi nur
fuŝas, ho homid'.

'35 Se la veron vi sciigas, ;
Vin subtenas Dia man', ; Se
mensogon vi aplikas, ; Vin
englutos la Satan'."

& Se la sorto persekutas:

< Rekante 19 el 37 batoj por strofo, entute 1443 paŝoj dum 16 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,6:37> (

/LaLa LaLa Tido Ti Ti; dodo dodo remi re; TiTi TiTi doTi La So;
fafa fafa mire do;

(#Rekantaĵe: mimi rere mifa mi; doododo TiTi redo Ti; mimi re re
doTi La So; mimi rere mifa mi i)

)×39)+

(&Strofoj:

'1 /Se la sorto persekutas, ;
Homo devas fleksi sin, ; Kiel
ajn li eĉ kondutas, ; Sorto
ĉiam venkas lin.

(×: Ĉarma bela la reĝin' ;
Verda okulo ravas lin ; La
reĝino senkompara ; Ĉarma
bela la reĝin'.)

'2 Dum Viena la foiro ; En la
lastpasinta jar' ; Promenadis
juna viro ; Meze inter la
bestar'.

'3 Al Vieno li vojaĝis ; El
vilaĝ' en kampa val', ; Kaj nur
bestoj al li plaĉis: ; Bovo,
porko kaj ĉeval'.

'4 kaj en fako porabela ; Io tre
mirigis lin: ; Tie estis vere
bela ; Ĉarma tre abelreĝin'.

'5 Havis verdajn jen okulojn ;
Kaj kruraron flavan ĝi; Ĝin
kaj sep laborkunulojn ; Sen
hezit' aĉetis li.

'6 En skatolon la kartonan ;
Devis iri la reĝin', ; Kaj en
poŝon pantalonan ; La junulo
metis ĝin.

'7 Sed la tempo ne hezitis, ;
Estis jam la deka hor'; Tra la
urbo li rapidis ; Al la
stacidomo for.

'8 Vagonar' jam ekveturis; Tra
la pord' de l' stacidom' ; Li en
la vagonon kuris, ; falis sed
pro dika hom'.

'9 Iu diris tuj kun moko: ;
"Ŝajne regas lin la vin!" - ; Li
paŝetis al sidloko, ; Volis ne
plu movi sin.

'10 Sed sur lia dekstra kruro ;
Ŝajne migras iu best'! ; Li ĝin
palpis kun teruro ; Per rapida
vigla gest'.

'11 Sed apudan la matronon ;
Li puŝetis per kubut', ; Kaj ŝi
diris tuj admonon: ; "Ĉesu via
fikondut'!"

'12 Timigite li silentis, ; Ne
plu riskis movi sin. ; Sed sur
sia kruro sentis ; bestmigradon
li sen fin'.

'13 Ho kruela vi fatalo, ;
Stranga estas via vol': ; Dum
la menciita falo ; Ja rompiĝis
la skatol'.

'14 Kaj el poŝ' de l' pantalono ;
Tra trueto rampis for ; La
abeloj; sub kalsono ; Ili migris
kun fervor'.

'15 Kaj subite laŭte kriis ; Pro
dolor' la juna vir', ; Kaj neniu
homo sciis, ; Kion fari do pro
mir'.

'16 "Kial vi nun tiom bruas?" ;
Alparolis lin sinjor'. ; Sed li
frotis, forte skuis ; Sian kruron
pro dolor'.

'17 Li respondis ekscitite: ; !Ili
ĉiuj kuris for, ; Ili pikis min
subite ; Laŭ kutima sia mor'.
.....

'18 Ve! Ho ve! Ĝi min
torturas, ; Ili tiom pikas min! ;
Se ne ĉiuj vi forkuras, ; Ili
pikos ankaŭ vin!"

'19 Kaj tuj kriis tuta ĥoro: ;
"Estas li freneza hom'; Helpu,
helpu, konduktoro, ; Kuris li
el ŝtata dom'!"

'20 "Gesinjoroj, silentadon! ;
Tuj ni haltos ja en Moor, ; Tuj
esploros ni la staton; Kiu el vi
kuris for?"

'21 Jen la vagonaro haltis ; Ĉe
stacia la peron' ; Kaj la
pasaĝeroj saltis ; Time for el
la vagon'.

'22 Oni ŝlosis tuj la pordon, ;
Kajla ĉef' de l' stacidom' ;
Kriis do, por fari ordon, ; Tra
l' fenestro al la hom':

'23 "Ĉu sincere do konfesis ;
La forkuron vi, sinjor'?" ; La
alia vigle jesis: ; "Certe, ĉiuj
estas for!"

'24 "Ĉiuj? Kiom do kuniris?" ;
"Sep simpluloj kaŝis sin" ; La
junul' malgaje diris, ; "Kaj kun
ili la reĝin'."

'25 "Ĉu reĝin' kun sep
kunuloj? ; Kiel do aspektis
ŝi?" ; "Verdaj estas la okuloj, ;
Flavajn krurojn havas ĝi."

'26 "Jen reĝino senkompara! ;
Kiu akompanis ŝin?" ;
"Abelaro ordinara", ; La junul'
informis lin.

'27 "Sed ne havu nun subite ;
Vi abelojn en la kap'!" - ;
"Ho" respondis li rapide, ; "Ili
estas ne sub ĉap'."

'28 "Kie do?" - "Sub la
kalsono. ; Ve! Ho, ili pikas
min! ; Iru for de la vagono, ;
Ili pikos ankaŭ vin!" -

'29 Oni sed jam tro atendis, ;
Pasis jam kvarona hor', ; Kaj
la staciestro sendis ; Do la
vagonaron for.

'30 Jen okupis la vagonon ;
Sole nun la kamparan';
Pantalonon kaj kalsonon ; Tuj
deprenis lia man'.

'31 Tra l' fenestro kun kolero ;
Ilin svingis la sinjor', ; Ses
insektoj tra l' aero ; Tuj por
ĉiam flugis for.

'32 Sed jen restis du abeloj;
Flugu for, malica par'! ; Jen!
Sur la najbaraj reloj ;
Preterkuris vagonar'.

'33 La junulo preskaŭ svenis ;
Kaj skuegis lin terur'; Sed la
vagonaro prenis ; Liajn
krurvestaĵojn nur!

'34 Pro la nova bat' de l' sorto ;
Malesperis la junul', ; Kaj per
sia lasta forto ; Li sin kaŝis en
angul'.

'35 Kaj denove nun ekhaltis ;
En urbet' la vagonar', ; Kaj tra
l' pordo enen saltis ; juna
policista par'.

'36 Kaj ekridis ambaŭ krie, ;
Rigardante al angul': ; "Jen li
vestis sin alie, ; Efektiva
frenezul'!"

'37 Kaj mantelon tuj alportis ;
Ili al la juna hom', ; Kaj tra l'
urbo lin eskortis ; Al la
policeja dom'.

'38 Tie ja post longa peno ;
Fine montris la esplor' ; ke nur
estis miskompreno; Liberiĝis
la sinjor'.

'39 Se la sorto persekutas, ;
Homo devas fleksi sin, ; Kiel
ajn eĉ hom' kondutas, ; Sorto
ĉiam venkas lin.)

& Viljama balado:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1450 paŝoj dum 16 minutoj. Verkas kaj komponis Martin Strid.>

(#Melodio:

<1,6:29> (/mimi dore mifa soso; soso miisolmi dodo; lala fami redo remi; fafa remi fafa;

(#Rekantaĵe: mi dore mifa soso mi; somi do fala fami; redo remi fare mi do o)

)×50)+

(&Strofoj - fragmento:

'1 /Pri heroa granda viro ; ĉi balado2 temas ; dum mi kantas verajn dirojn ; mia koro tremas

(×:; **Malvarmas Atlantika Mar'** ; **sed militon venigas ; imperion rega rabem'**.)

'2 Patro lia estis pastro ; sanktajn skribojn instruis ; dum patrino per kampanjo ; leĝa lin influis.

'3 Viljam Sted* malriĉa estis ; brava knabo emfazis ; skribis por la loka gazeto ; tion kio okazis.

'4 Ĵurnalisto tre talenta ; baldaŭ gazeton* redaktis ; en verkado elokventa ; aktualaĵojn traktis.

'5 Li per dektrijarulino ; pruvis infanprostituon ; al papero venis fino* ; pro publika skuo.

'6 La rakonton ĉiuj legis ; gazeto eĉ en sieĝo ; artikoloj popularegis ; ŝanĝis baldaŭ leĝon.

'7 Viljam en malliberejon ; iris tri monatojn ; ĉar pro pruvo li mem pleje ; estis krimjuĝata*

'8 Verkis Georg Bernard Ŝavo* ; Pigmalionon tutan ; pro sukcesa kampanjo prava ; Virgulina Tributo.

- '9 "Amerikaniĝas mondo" ;
Viljam skribis verkon ; kaj en
ĝi sian respondon ;
"homkultura ĉerko"???.
- '10 El bankista familio ;
monde plej riĉa viro ; Natan*
regis per financoj ; imperian
aspiron.
- '11 "Sesil Roŭdz! En
Sudafriko ; mineralojn minu, ;
de popoloj ekzotikaj ; vi
liberon finu!
- '12 Mi en vi investos ĉar ; vi
ne edziĝi2 volos ; mia intereso
do ; en via vivo solos.
- '13 Burojn kaj nigrulajn
tribojn ; en Afrika sudo ; de
Zambezo ĝis Namibo ;
civilizon trudu!"
- '14 En mil okcent naŭdek unu
; kvaran de a2prilo ;
renkontiĝis tri granduloj ; por
sekreta konsilo.
- '15 Viljam, Reĝinald'* kaj
Sesil* ; novan imagis
mondbildon ; Sesilon finance
apogis ; Natan Rotŝildo.
- '16 Skribis Viljam al sia
edzino ; pri la ĵusa renkonto ;
"Venas por mi kaj mia gazeto
; granda nun estonto.
- '17 Sesil estas mia viro! ; Liaj
ideo2j ravas ; pri l' gazeto je
mia miro ; pli bonajn ol eĉ mi
havas.
- '18 Sesil federaciigi ; la
imperio2n volas ; ampleksigi
kaj firmigi ; tiel ni parolas.
- '19 Sesil ŝatas min kaj diris ;
kion al nur mi2 dirus ; preme
donis dudek mil pundojn ; ke
mi ĉion akiru.
- '20 Donis li dudek mil
pundojn ; sen repaga2 devo ;
por gazeta monabundo ; –
ŝajnas fea revo!
- '21 Laŭ li Palmalan Gazeton ;
Sudafriko tre ŝatas. ; Tuto
kion mi nun diris ; estas tre
privata."
- '22 "Ĉiuj parolu angle ; en
mondordo2 nova ; tiel regos
ĉiujn landojn ; la financo
pova."
- '23 Anglaparola ideo ; novan
ordo2n donos ; kie centraj
bankoj kaŝe ; regos mondan
monon.
- '24 Per tiu regideo ;
bankposedantoj igos ; ke la
riĉojn de ĉiuj homoj ; ili al si
ligos.
- '25 Sesil Roŭdz instigis al ;
tutmonda konstru2faro ; volis
Viljam ke ne estu ; lingvo ĝia
baro.
- '26 "La burajn respublikojn ;
baldaŭ ni su2bigu ; ili ne estu
sendependaj ; – en imperion
ligu!"

'27 Pro Viljama trojustemo ;
Sesil ne plu2 volis ; pri la
imperia temo ; kun li paroli.
.....

'28 Mortis Sesil eminenta ; en
lando laŭ li no2mita* ; skribis
pri la testamento ; Viljam
senkredita.

'29 Londonan Esperanto-
Klubon ; Viljam brave2
fondis* ; pri la lingvo stultan
dubon ; vigle li respondis.

'30 Britan espan asocion ; en
la sekva2 jaro* ; fondis por la
imperio ; jen viljama faro.

'31 Esperantan
mondkongreson ; li ĉeesti2s
frue* ; sed la lingvon, jen
konfeso ; li ne regis flue.

'32 Iris li al Germanujo* ;
pacon propa2gandi ; parolis en
fervora tujo ; sen gramatikon
frandi.

'33 Senatoro Aldriĉ* trajnon ;
mendis por kuna vojaĝo ;
verkos bankistoj dum semajno
; juran avantaĝon.

'34 Senatoro Aldriĉ trajnon ;
mendis por iri al klubo ; kie ili
dum semajno ; identiĝis nube.
.....

'35 Viroj sep en granda kaŝo ;
venis al Ĝekil-insulo ; kune
teksi leĝan maŝon ; monan por
riĉeguloj.

'36 Frank Vanderlip* kaj Paŭl
Varburg* ; kaj tri viroj de
Morgan* ; Aldriĉ kaj oficisto
Andruz* ; trezorejon zorga.
.....

'37 En sekreta konferenco ; ili
interkonsentis ; kaj ties
konsekvencojn ; usonanoj
pentos."

'38 En sekreta konsilio ; ili
interkonsentis ; kontraŭ usona
konstitucio ; mankos
konkurenco."

'39 Leĝon ili arĥitektis ;
Federalan Rezervon* ;
paragrafojn ruze plektis ; por
ĉi bankojn servi.

'40 En sekretaj konferencoj ;
ili interakordas ; kaj ties
konsekvencoj ; ĉiujn gentojn
mordas.

'41 Sensekuran monideon ;
peras ora manko ; ek de kreo
ĝis pereco ; regos ĝin la banko.
.....

'42 Prezidanto Taft* invitis ;
al Usono Viljamon ;
packongreson por viziti ; kun
parolprogramo.

'43 Venus Morgan per sama
ŝipo ; konis Viljaman
agendon; sed en lasta
momento sian ; vojaĝon li
malmendis.

'44 Ĉu Titanik vere estis ;
Olimpiko kaduka ; (en
riparon)?(interŝanĝen) Morgan
investis ; asekure truka.

'45 Vespermanĝe pri rakontoj
; vikle Viljam informis ; ŝipo
trafis glacimonton ; dum li
bone dormis.

'46 Helpis li en savboatojn ;
virinojn kaj infanojn ; sian
propran savoveŝton ; donis al
kompano.

'47 Ĝuste pri manko savboata
; Viljam delonge avertis* ; en
artikoloj debataj ; mem nun
mankon spertis.

'48 Kun amiko en la frosto ;
per floseto naĝis ; kruroj
malvarmis ĝis osto ; tamen
resti kuraĝis.

'49 Tenis floson kun amiko ;
pli da varmo bezonis ;
glaciiĝis la artikoj ; fine
ambaŭ dronis.....

'50 Post regado eklezia ; dum
kristana miljaro ; venis
subpremo alia ; de sekreta
frataro.)

& La cerbo:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1479 paŝoj, aŭ rekante 12 el 25 batoj por strofo, entute 1275 paŝoj, dum 14 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per novaj (#N) melodio kaj rekantaĵo. Alternativaj (#A) melodio kaj rekantaĵo estas tiuj de La plej granda kulpulo.>

(#Melodioj:

(#A: < 1479 batoj, 14 minutoj.> <:29> La /dore mi mi mire fare mi do; do redo dodo doLa dodo doTi; (#Rekantaĵe: La dore mi mi re falre mi; doTi reTi do Lado Ti Ti La a)

?

(#N: < 1275 batoj, 14 minutoj.> <:25> a;Mi /mimi rere TiTi doTi La Mi;Mi LaLa TiTi dodo TiLa Ti Mi;Mi mimi rere TiTi doTi La Mi;Mi LaLa TiTi dodo doTiLa Ti La)

)×51)+

(&Strofoj:

'1 La /reĝo de la bestoj
malsanegis, ; langvore kuŝis.
Lin la vulpo flegis,

(×:;

(&A: **Venu mastrino en la2
ĉen' ; Prenu mian manon en
firma ten'.)**

?

(&N: **Leono jen malsata
devas manĝi ; La vulpo
favorata povas aranĝi.)**

)

'2 la ruza vulpo, lia favorato. ;
La reĝo diris: "Murdas min
malsato,

'3 *car casi*, ve, nun mankas al
mi forto. ; Nur vi min povas
savi el *ci* sorto.

'4 En la arbaro vivas cervo
bela; via sagaco, via lang'
miela,

'5 mi estas certa, havos la
rimedon ; havigi al mi tiun
bonan predon."

'6 La vulpo, do, tre ruzan
planon teksis. ; La cervon li
vizitis, genufleksis,

'7 kaj diris: "Grandan novon
mi alportas: ; Malsanas la
leono, preskaŭ mortas,

'8 eĉ pri la posteulo jam
disponis: ; "Ne taŭgas la
pantero — li rezonis —

'9 "ĉar tro impeta, nek la stulta
apro, ; nek, kvankam barba, la
ventkapa kapro,

'10 nek la vantega, sangsoifa
tigro, ; la urson malindigas
granda pigro,

'11 la cervo — jen! Li estos
reĝo bona, ; kun longa vivo,
kun statur' impona,

'12 kun kornoj branĉaj, kiuj la
popolon ; timigos." — Mi ne
tiru la parolon,

'13 vi estas elektita! Reĝ' vi
estos! ; Ho, se en la arbaro vi
regnestros,

'14 ne lasu for la vulpon, la
sindonan, ; kiu alportis ĉi
sciigon bonan.

'15 Mi kuras nun. Adiaŭ, glora
cervo! ; La malsanul' atendas
min por servo.

'16 Mi estas lia konsilant'
intima, ; kia mi estos, jam de
tag' proksima,

'17 al vi, mi kredas, se vi uzi
povas ; ĉi kapon oldan. Ej! Ĉu
vi ne trovas

'18 do oportune fari al li
viziton? ; De l' lastaj vortoj
havus vi profiton."

'19 La cervon trompis la
mensog' belsona, ; kaj li ekiris
al la grot' leona.

'20 Lin la leon' atendis jam
avide, ; sed li atakis iom
trorapide,

'21 en granda hast' maltrafis
sian celon, ; kaj ungis al li sole
la orelon.

'22 La cervo, terurita, kun ĉi
vundo ; eskapis, kuris al
arbara fundo.

'23 "Ej, ej!" La vulpo
malespere gestis. ; La multaj
penoj, jen do, vanaj estis.

'24 Murmuris la leono pro
ĉagreno, ; lia stomak'
murmuris pro malpleno.

'25 Li fine petis la ruzulon
vee, ; ke ian finton li elpensu
ree.

'26 La vulpo streĉis al si la
kranion: ; "Nu, malfacile! sed
mi provos ion."

'27 Li iris do, la planon li plu
kovis, ; post longa voj' la
cervon li retrovis.

'28 Ĉi tiu kriis al li ĉe l'
renkonto: ; "Ĉu vi kuraĝas
veni do sen honto,

'29 farinte al mi la intrigan
krimon? ; Forportu de mi vian
vulp-animon,

'30 kaj faru reĝon el stultul'
alia!" ; La vulp' respondis kun
mieno pia:

'31 "Vi certe havas koron tre
poltronan, ; kaj kalumnias la
amikon bonan!

'33 Kiel mortanta patro bonan
filon, ; li volis vin altiri, kaj
konsilon

'34 bonvolan doni al vi
oreflustre: ; Kiel vi gardu
vian regnon ĝuste.

'35 Sed — honte! — vi brutale
fortiriĝis, ; ke eĉ orelo via
ekŝiriĝis.

'36 Li tre indignas, ke vi lin ne
fidas, ; kaj, kion fari, li jam eĉ
decidas

'37 la lupon fari reĝo, la
friponon! ; Ho ve, vi portis al
ni ĉi malbonon!

'38 Se vi almenaŭ venus, por
riparo ; de via granda peko kaj
eraro!

'39 Mi ĵuras je la arboj, fontoj,
steloj, ; kaj tiel donu al mi la
ĉieloj,

'40 ke mi vin servu, kiel estas
vere, ; ke li vin amas, amas
plej sincere,

'41 ke sen intenc' malbona en
la koro ; li estas al vi plena de
favoro,

'42 reĝigi volas vin, ĉar li vin
ŝatas ..." ; Kaj tiel plu. La
vulpo, klaĉas, flatas,

'43 la cervo, fine, de l'alloga
trompo ; moliĝas, kaj ekiras ..
. al la tombo.

'44 Ĉar en la faŭko de la grot',
subite ... ; Nu, tiutage tre
bonapetite

'45 la reĝo manĝis,
karnopecojn glute, ; la ostojn
maĉe, manĝis preskaŭ tute

'46 la internaĵojn, dum la
vulpo staris, ; rigardis kaj
salivo-verŝe flaris.

'47 Ho! Jen la cerb'! Li ŝtele
ĝin konsumis, ; kaj sin
tiamaniere premiumis.

'48 Sed la leono, kun ekscita
nervo, ; ekserĉas nun la
cerbon de la cervo.

'49 "Kie ĝi estas, kie?" Sen
konfuzo ; respondas lin la
majstro de la ruzo,

'50 ridante kun grimaco
mokrikana: ; "Ho reĝo, via
serĉo estas vana:

•
'51 "Ties kranio carbon ne
entenas, ; kiu dufoje en ĉi
groton venas.")

& Jun kaj Lager:

< Rekante 30 el 54 batoj por strofo, entute 1566 paŝoj dum 12 minutoj. Norda Kantaro #4436. Post Kukoletto (1993) el sveda tradukis Martin Strid (2014). Klarigoj (*): '1 D'ris = diris. '3 'Stas = estas. '6 Kaj virino kaj viro, do ĉiuj homoj.>

(#Melodio:

<2,2:3> (

MiMi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; do /do Ti do /mi i ; mi /mi mi mi /so mi mi /re Ti Ti /Ti i; dore /mi Mi Mi /Mi i; Mi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; dolre /dodo Ti Si /La a;

)×29)+

(&Strofoj:

'1 Sin/jor' Lager /servis en /reĝa bi/en' ; Vi /estu laŭ /bon' ; dum /dek kvin se/majnoj kaj /tutjara /pen'. ; "Servu /fide", d'ris /Jun. ; Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Mi2 /sekvas", d'ris* /Jun.

'2 Tie /servis li /ne tiom /por mona /cel'

(×:; vi /estu laŭ /bon' ;)

ĉar /reĝa fi/lino por /li estis /bel'. ; "Vi trom/piĝos",

(×:; d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Mi2 /sekvas", d'ris /Jun.)

'3 Kiam /vidis la /lastjaran /tagon jam /ili /Lager fa/riĝus de l' /reĝo bo/filo. ; 'Stas* mal/juste",

'4 Nove/dzinon kon/dukis i/li al pre/ĝej'. Ŝin /miris kaj /grandaj kaj /malgrandaj /plej. ; "Ŝin ĉu vi /ŝatas?"

'5 Nove/dzino en/iras en /preĝeja /hal' kun /orkrono /ruĝa kaj /vango en /pal'. ; "Restu /sana!"

'6 Nove/dzino pre/ĝejen an/taŭas per /ir'. Ŝian /belon /laŭdis kaj vi/rino kaj /vir'* ; "Ŝi 'stos /mia",

'7 Nove/dzino en /belo sta/ras
ĉe al/tar' en /ruĝaj
or/vestoj kaj mal/fiksa ha/rar'.
; "Al mi vi /karas",

'8 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /du sed ne
/volis nove/dzino al /lita si/tu'.
; "Plu2 /sidu!"

'9 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /tri. Ne /volis
nove/dzino jam /vidi al /lit'. ;
"E21/tenu!"

'10 La /kvaran /tagon jam /iĝis
ves/per'. Al /lito ri/gardis
nove/dzin' kun e/sper'. ; "Ĉu vi
dor/memas?"

'11 Nove/dzino el /nuptfesta
/dom' haste /iris.
Servi/stinoj de /ŝi ŝtrumpojn,
/ŝuojn for/tiris. ; "Vi te/diĝas",
.....

'12 Nove/dzino ek/kuŝis en
/lito kon/klude. Sin/jor'
Jun ku/ŝigis sin /bele a/pude. ;
"Bonves/peron!"

'13 Sed La/geron en/venis
me/saĝo ra/pida. "Nun
/dormas sinjor' /Jun ĉe
nov/edzino /via." ; "Ili
/klaĉos",

'14 Sin/joron La/geron fe/roco
ek/muĝis. /Tiel li /vange
kaj /palis kaj /ruĝis. ; "Ĉu vin
do/loras?"

'15 Trans /larĝtablon /kuris
sin/joro La/ger' ke
/planken ĵe/tiĝis vin', /manĝo
kaj bi/er'. ; Iru /bele,

'16 Ko/lera La/ger' prenas
/glavon per /fort' kaj /ĵuris
per ĝi /haki tuj /Junon al
/mort'. "Ĝi 'stas /rusta",

'17 Sinjor' /Jun ĵetis /dure
La/geron kontraŭ /mur'
fiksas?belis?oris /muŝojn kaj
/kulojn en /barba kon/tur'.
"Estis /juste",

'18 Lager /frapis la /pordon
per /fingretoj /kvin
"Ek/staru, mal/ŝlosu, mia /kara
nove/dzin'!" "Ŝi2 /dormas",
.....

'19 "Se mi /staru ek/stere jen
/ĝis taga /lum' ni /du iru
/morgaŭ al /reĝa la /dom",
"Ni2 /faru!"

'20 /Kiam ta/giĝis kun /ĉiela
/lum' ti/am iris /ambaŭ al
/reĝa la /dom',
"Bonma/tenon!",

'21 "Mia /plej graca /reĝo, plej
hu/mila jen /pet',
per/meson por /plendi ĉe /vi,
jen sub/met'." "Diru /veron!",
.....

'22 "Pli ol /mortsagoj /sep al
mi /lezas ran/kor' ke ĉe
/mia e/dzin' dormis /Juno
sin/jor'." "Jes mi /faris",

'23 "Ĉar /ambaŭ vi /tenas ŝin /kara en /prav' do /vi du ba/talu per /akro de /glav'." "Mi2 /gajnos",

'24 Tag/meze ba/talen ili /lokon jam /iru ho/diaŭ ja /staru o/ni kiel /viro. "De vi /batu!",

'25 U/nuan la /baton, kiun /batis la /du Jun /batis La/geron, ke li /falas ge/nuen. "Vi post/restos",

'26 /Duan la /baton ili /batis laŭ /rang' Jun /batis La/geron, ke /fluis la /sang'. "Vin se/kigu",

'27 /Trian la /baton, ko/lera ĝis /fund' /Lager' batis /Junon, mor/tiga la /vund'. "Kura/ciĝos",

'28 /Kvaran la /baton por /mortodan/ĝer' Jun /batis La/geron, li /falas al /ter'. "Nu2r /kuŝu!"

'29 Nove/dzin de La/ger' diris /tiel kun /ĝoj' ; Vi /estu laŭ /bon' ; "Mi /ĝojas ke /gajnis sinjor' /Jun en ĉi /foj'." "Nun vi /mias, d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Mi2 /sekvos", d'ris /Jun.)

& Filino de Torkil:

< Rekante 19 el 27 batoj por strofo, entute 1620 paŝoj dum 16 minutoj. Norda Kantaro #4451. Notis H. C. Lyngbye laŭ manuskripto de Schrøter (Færøiske Qvæder, 1822), krom strofoj '6 kaj '52 laŭ A.C. Evensen. El feroa tradukis Martin Strid (2016). Duoble tradukiĝis strofoj '4, '21, '26, '27, '38, '41, '44 kaj '49. Klarigoj (*): '1 Torkil estas viruĉa nomo. ; Pli trafa traduko estus "Bone min zorgis" aŭ "Bone al mi ordigis". '14 Iranto = ĉevalo. '17 La buŝo de la ĉevalo. '34 Asa estas virina nomo.>

(#Melodio:

<1,7:27>

(oso /sodo doododo rere so;so somi; sososo soso fami relmi; fa mimi re do; rere rere rerere soso somi; sososo soso faamimi remi; fa mimi re do)×60)+

(&Strofoj:

'1 /Torkil* havas filinojn du,
(×: – **ja danci** –) longe matene
dormas plu. (×: – **Bone min**
ŝancis*, ; **jen mi volas**
plankon antaŭen danci, ;
kvankam vi mian vivon
minacis, ; **bone min ŝancis**.)

'2 Dorme ili trankvilis, ĝis
la liton suno brilis.

'3 Ili longe dorme kuŝas,
ĝis la sunbrilo liton tuŝas.

'4a Torkil iras kabanon,
.....vekas filinon bonan.

'4b Torkil iras al ĉambro,
.....vekas filinojn ambaŭ.

'5 "Ekstaru, Katrin, mia filin',
..... preĝejulo atendas vin."

'6 "Se li ne atendas, rajde
lin forsendu!"

'7 Katrin sur lito sidas,
longe ŝi vestiĝas.

'8 Ŝi surmetis silkan robon,
..... naŭjunulinan manlaboron.
.....

'9 Bluan mantelon sur ĝin
supro, orfadeno en ĉiu
kudro.

'10 Katrin sursidas litan
stumpon, metas al si
skarlatajn ŝtrumpojn.

- '11 Skarlata ŝtrumpo kaj bona ŝu' blankaj manoj ĉe ŝultroj du.
- '12 Katrin orkombilon prenas, kombas hararon kun silka rimeno.
- '13 Ŝi kombas hararon kun silko eta, oran kronon ŝi supre metas.
- '14 Katrin ĉevalejon iras, grizan iranton* ŝi elstiras.
- '15 Elstiras ŝi unun, elstiras ŝi duujn, plej bonan ŝi selon metis sure.
- '16 Soldato tie ne ĉeestas, metas mem Katrin bridilon sur beston.
- '17 Soldato tie ne pretas, mem Katrin bridilon en buŝon* metas.
- '18 Rajde ŝi laŭ strato spuris, bruis dum ŝia iranto kuris.
- '19 Al suda deklivo venis ŝi, ŝin renkontis paŝtistoj tri.
- '20 Laŭ vojo ŝi venis iom plu, ŝin renkontis paŝtistoj du.
- '21a Mezen ŝi venis en tero komuna, ŝin renkontis paŝtisto unu.
- '21b Mezen ŝi venis en herbo mola, ŝin renkontis paŝtisto sola.
- '22 "Aŭdu, Katrin, parolas mi vin, estu vi mia vespera virin'?"
- '23 "Prefere mi lasos vivon mian, ol esti vespera virino via."
- '24 "Ĉu volas vi lasi vivon vian, ol esti vespera virino mia?"
- '25 Paŝtisto glavon sian skuis, li fendis Katrinon en pecojn du.
- '26a Kie ŝian sangon ŝmiris, eklumiĝis al ĉiuj iroj.
- '26b Kie ŝian sangon difektis, eklumiĝis al ĉiuj direktoj.
- '27a Kie kuŝis ŝia kapo, fonto saniga teron ekfrapos.
- '27b Kie ŝia kapo kuŝis, fonto saniga el tero duŝis.
- '28 Kie ŝia korpo kuŝis preĝejo stariĝis kaj sur ĝi kruco
- '29 Paŝtisto hejmen iris al bien' ekstere al li staris Torkil jen
- '30 "Aŭdu, paŝtisto, mi diras al vi, ĉu ne vidis Katrinon, filinon de mi?"

- '31 "Jes ja, ŝin mi vidis vere,
..... en Maria preĝejo ŝi estis
hieraŭ."
- '32 "Torkil, Torkil, mi pruntu
domon malsanega mi estas
homo!"
- '33 "Pretas ja domo pura,
eĉ se estus paŝtistoj pluraj.
- '34 Asa* eta, lumigu
kandelon, paŝtisto jen al
lito celos!"
- '35 Asa la liton kabanon,
pretigas por la knabo malsana.
.....
- '36 "Asa eta, dormu ĉe mi,
silkan robon mi donos al vi!"
.....
- '37 "Unue mi silkan robon
vidu, poste mi ĉe vi
kuŝiĝu."
- '38a Kiam ŝi silkan robon
spektas, fratinsignon
rekonas rektan.
- '38b Kiam ŝi silkan robon
vidis, fratinsigno lin
perfidis.
- '39 "Asa eta, dormu ĉe mi,
bluan mantelon mi donos al
vi!"
- '40 "Unue mi bluan mantelon
vidu, poste mi ĉe vi
kuŝiĝu."
- '41a Kiam ŝi bluan mantelon
spektas, fratinsignon
rekonas rektan.
- '41b Kiam ŝi bluan mantelon
vidis, fratinsigno lin
perfidis.
- '42 "Asa eta, dormu ĉe mi,
oran kronon mi donos al vi!"
.....
- '43 "Unue mi oran kronon
vidu, poste mi ĉe vi
kuŝiĝu."
- '44a Kiam ŝi oran kronon
spektas, fratinsignon
rekonas rektan.
- '44b Kiam ŝi oran kronon
vidis, fratinsigno lin
perfidis.
- '45 Asa ĵetis al sojlo pordon:
..... "Havu paŝtisto bonnokton
en ordo."
- '46 Asa iras al patro sia:
"Murdis paŝtisto filinon vian."
.....
- '47 "Kiu aŭdacas min tion
mesaĝi, aŭ kiu la faron fari
kuraĝis?"
- '48 "Mi aŭdacas vin tion
mesaĝi, Paŝtisto la faron
fari kuraĝis."
- '49a Torkil vokas al du
fraŭloj: "Iru al maro, faru
fajron."

'49b Torkil vokas al fraŭloj
du: "Ĉe maro fajron
bruligu nun.

'50 Iru al maro, faru fajron,
..... tie paŝtisto brulon
salajros."

'51 Estis en la nova mateno,
..... brulis paŝtisto sur verda
ebeno.

'52 Estis en matena pleno,
brulis paŝtisto sur verda
tereno.)

& Petro sinjor' kaj Elinborg':

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1624 paŝoj dum 17 minutoj. Norda Kantaro #4444. Notis Schrøter. El feroa tradukis Martin Strid (2016). Duoble tradukiĝis strofoj '3, '26, '34 kaj '36. Klarigoj (*): '21 Juta kavalirparolo: ĝentilula dialekto de Jutlando. '35 Pasko: festo en fino de marto aŭ aprilo ; Sankta Martena tago: festo en komenco de oktobro.>

(#Melodio:

<1,6:29>

(/LaaLaLa LaMi SiSi La; LaLaTi doTi LaSo; TiTi TiTi TiTi
dodo; doTi doTi LaSo

(Rekantaĵo: Ti TiTi La SolFa Mi LaTi do do;Ti Ti TiTi Mi LaTi
doTi La a))×56)+

(&Strofoj:

'1 /Petro sinjor' kaj Elinborg' ;
estis infanoj junaj, ; sian amon
metis kunen, ; multajn sorto
punas.

(×: **Nun emas mi e2n dancon
jam iri ; dum rozoj, lilioj
kreskadas tre.**)

'2 Petro sinjor' kaj Elinborg' ;
estis infanoj riĉaj, ; sian amon
metis kunen, ; multajn sorto
sufiĉas.

'3a Metis li manojn sur ŝian
kolon, ; al ŝi milde parolas: ;
"Kiom longe vi, Elinborg', ;
fianĉino, atendi min volas?"
.....

'3b Metis li manojn sur ŝian
kolon, ; kise ŝin karesas: ;
"Kiom longe vi, Elinborg', ;
fianĉino, atendi promesas?"

.....

'4 "Sep vintrojn atendos mi ;
sen konsento fratula, ; ne
edzigos vivan viron ; dum en
mi vivo brulas.

'5 Sep vintrojn atendos mi ;
kontraŭ fratula ŝato, ; ne
edzigos vivan viron ; eĉ se
min reĝo svatos."

'6 Petro sinjoro paŝas ; en la
ŝipan sinon: ; "Mi
malpermesas al ĉiu viro ; mian
fianĉinon!"

'7 Petro sinjoro paŝas ; ĉe la ŝipa bivako ; "Mi malpermesas al ĉiu viro ; dormi sur ŝia brako!"

'8 Sep vintroj forpasis jam, ; Elin eksopiras, ; ŝultras sur sin bluan mantelon, ; al fenestro iras.

'9 Elin' ĉe fenestro staras, ; elrigardas vaston, ; bela estis la ŝipo, ; sur maro ŝi vidas maston.

'10 "Bone konas mi la velojn, ; bone mi konas buspritojn, ; bone konas mi la ŝipon, ; por Petro sinjoro glitas."

'11 Elin iras al bordo malsupren, ; for tabulojn malŝlosis, ; bela estis la ŝipo ; kiu ĉe kajo flosis.

'12 "Aŭdu vi, riĉaj komercistoj, ; kion vi havas por vendi?" ; "Ni havas robojn kaj ruĝan skarlaton, ; plej bonajn vi povas mendi."

'13 "Ne pri roboj mi zorgas, ; nek pri ruĝa skarlato, ; mi malĝojas ĝismorten, ; estas fremduje frato"

'14 "Li ne estas via frato, ; ĉar vi estas paro. ; Li en Danujo loĝas ; regas burĝon ĉe maro.

'15 Li en Danujo loĝas, ; je nom' riĉa Petro sinjoro, ; li fianĉas al dana virino, ; ne kiel vi ŝi floras."

'16 Elin iras de bordo supren, ; volvas sin en felo, ; iras ŝi en altan halon, ; sian fraton Ejrikon celas.

'17 "Bone vi sidas, Ejrik, frato, ; jen min aŭskultu, kara: ; Ĉu vi estos mia stiristo ; trans la sala maro?"

'18 "Vi eksidu ĉe mia tablo, ; kun mi hodiaŭ drinku! ; Fraŭlina moro ne estas veli ; sur maro, laŭ mia konvinko."

'19 Elin sin turnas de halo eksteren, ; pleje ŝi koleris: ; "Dio ne lasu min vivi tagon ; pli al vi petojn oferi."

'20 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; kunen sidigas en rondo, ; ŝi elprenas tondilon arĝentan ; hararojn ĉirkaŭtondas.

'21 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; hararojn tondas ĉe koloj ; poste instruas al ili ĉiuj ; jutan kavalirparolon*.

'22 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; faras kavalirajn vestojn, ; iras ili malsupren al bordo ; kie ŝi jam estis.

'23 Ejrik al la bordo
malsupren ; saman tagon iris: ;
"Volas mi trans sala maro ;
vian ŝipon stiri."

'24 "Ne malpli mi vetas ol ;
mian arĝentoringon: ; ke neniun
vira homo ; ŝipan internon
atingos!

'25 Ne malpli mi vetas ol ;
arĝentan krucon mian: ; ke
neniun vira homo ; venos sur
ŝipon nian!

'26a Ne malpli mi vetas ol ;
mian arĝentoŝnuron: ; ke
neniun vira homo ; ŝipan
tabulon suros!

'26b Ne malpli mi vetas ol ;
mian arĝentoĉenon: ; ke neniun
vira homo ; sur la ŝipon
venos!"

'27 Tamen estis Elinborg', ;
brave brilas trema ; kaj ĉe
rudro stari iras ; kaj servistinoj
ekremas.

'28 Sur malhelan maron
elremis ; dum monatoj du, ;
neniun veteron havis ili ; por
vidi teron de pruo.

'29 Sur malhelan maron drivis
; en monato tria, ; neniun
veteron havis ili ; por vidi
teron ian.

'30 Neniun veteron havis ili ;
por vidi teron de pruo, ; antaŭ
alta grundagreso ; falis la
ondoj bluaj.

'31 Diris mastrino Elinborg' ;
per la vorto unua: ; "Ni prefere
promesu almozon ; por vidi
teron de pruo!"

'32 Kelkaj promesis unun, ;
kelkaj promesis duujn, ; tiam
levis nebulo sin, ; ili vidis
teron de pruo.

'33 Ĉiuj promesis unun kaj
duujn, ; Elin triujn promesis ;
tiam sin levis la nebulo, ; kaj
teron okuloj karesis.

'34a Frue estis en mateno, ;
ruĝas monton suno, ; tiam
levis nebulo sin, ; ĉe
Petrosinjora laguno.

'34b Frue estis en mateno, ;
suno ruĝas valon, ; tiam levis
nebulo sin, ; ĉe Petrosinjora
halo.

'35 Paskosemajnan la
vendredon* ; ili sur maron
ekvagus, ; kaj ne venis al tero
antaŭ ; sankta Martena tago*.
.....

'36a Ĵetas ili sian ankron ; sur
blankan sablan fundon, ; paŝas
unue Elinborg', ; metas piedon
sur grundon.

'36b Ĵetas ili sian ankron ; sur blankan sablobedon, ; paŝas unue Elinborg', ; sur teron metas piedon.

'37 Meze en ĝardeno ŝi ; surŝultrigas felon, ; veste preta tiel iras, ; altan halon celas.

'38 "Sana vi sidas, Petro sinjor', ; ĉe larĝa tablo! ; Ĉu ĝentilaj fraŭloj tiel ; vorton teni kapablas?

'39 "Bone vi sidas, Petro sinjor' ; kaj mastrino dana! ; Ĉu ĝentilaj fraŭloj tiel ; tenas promeson manan?

'40 Petro sinjoro de tablo turniĝas, ; arĝentan poton tenas: ; "Dio du okulojn benu, ; pri vi memoro plenas!

'41 Aŭdu, mastrino Inĝibjorg', ; al mi ne koleru, ; dum mi sekvos nevon mian ; en tritaga konkero.

'42 Dum mi sekvos nevon mian ; en tritaga konkero, ; se mi ne venos ĝis la kvara, ; ne min atendu espere!"

'43 Respondis mastrino Inĝibjorg', ; larmo vange venas: ; "Li ne estas via nevo, ; tute mi komprenas.".....

'44 Respondis mastrino Inĝibjorg', ; larmo vange reflektas: ; "Li ne estas via nevo, ; klare mi (tion spektas) ? (konjektas).".....

'45 Respondis mastrino Inĝibjorg', ; per tria vorto finas: ; "Vire estas ŝi vestita, ; havas hararon virinan."

'46 Sekvis ili al bordo sin, ; ĉiuj en kompanio, ; Petro sinjor' kaj Elinborg' ; kaj Inĝibjorg' la tria.

'47 Inĝibjorg' staras sur blanka sablo, ; ŝi multege ploras, ; Elin staras en la pruo, ; ne aŭdas ke ŝin doloras.

'48 "Vivu nun bone, Inĝibjorg' ; dana vi virin'! ; Mi ricevis fianĉon mian, ; dum tempo vi pruntis lin!

'49 "Vivu nun bone, Inĝibjorg' ; ĉe rivero bunte! ; Mi ricevis fianĉon mian, ; longe mi donis prunte!"

'50 Ploranta sin turnis al sia burg' ; mastrino Inĝibjorg', ; ĝoja velas Petro sinjor' ; hejmen kun Elinborg'.

'51 Nupto ilia drinkata estis, ; viglis vivdestino, ; iris ambaŭ en saman liton, ; Petro sinjor' kaj edzino.

•
'52 Ĉu orienten, ĉu
okcidenten, ; ĉu mondoĉinon
ekstreman ; - oni venos en
saman lito ; se Dio
kunigemas.)

& Sir Patrick Spens:

< Rekante 32 el 64 batoj por strofo, entute 1664 paŝoj dum 18 minutoj. El skotangla tradukis John S. Dinwoodie (Belarto 2, aŭtuno 1961). Per disdivido de strofoj donis en melodio lokon por nova rekantaĵo Martin Strid (2016).>

(#Melodio:

<1,6:4>

(#: FalSo /Fa Fa Fa SolLa /SolMi Mi Mi Mi;Do /Re Re Re TilLa /So So o; ReMi /Fa FaFa FalSo La /So lMi Mi i;Do /Re Re Re TilLa /So So o;; <[Ti:mi]> mi /mimi mido fa falmi /falso lla so o; /milre dolLa So milre /do do o; mi /mi mildo fa faldo /falso la so mi; /milre doLa So milre /do do o <[Ti:Fa]>)

)×26

)+

(& Strofoj:

'1 E2n /Dunfermlin' la2 /re2ĝo
sidas ; Kun /vino ĉe la2 /lipo;
"Kie /mi trovos e2stron
/le2rtan ; Por /mia nova2
/ŝipo?"

(×: **Nun /tondru nia danco2
/fo3rte ; /ki2e2l ondo2j
ŝtormaj ; kaj /la ra2konto2n
/vo2ĉoj portu ; /la2ŭte en
flua2 /ĉeno!**)

'2 Pa/rolas kava/lir' mal/juna, ;
/Kiu apude /sidas ; "Pa/triko2
Spens su/peras ĉiujn, ; /Li
lerte ŝipojn /gvidas."

'3 La rego do leterojn skribis, ;
Sigelis ĝin en ordo, ; Ĝin
sendis al Patriko Spens, ;
Marŝanta sur la bordo.

'4 "Al Norvegujo tuj veliru, ;
Al Norveguj' transmara, ; La
reĝfilinon revenigi ; Al ŝia
hejmo kara."

'5 Li legis la unuajn vortojn, ;
Ridegis li sen fin': ; Sed kiam
legis li la tuton, ; Larmoj
blindigis lin.

'6 "Kiu min al la reĝ' menciis,
; Kaj kies la propono, ; Ke li
min sendu sur la maron -- ; En
tiu ĉi sezono?

'7 "Ekestu hajlo, neĝo, ŝtormo,
; Al Norveguj' transmara ; Ni
devos iri revenigi ; Ŝin al la
hejmo kara."

'8 La velojn lunde ili hisis, ;
Maren rapidi penis, ;
Malfruvespere en merkredo ;
Al Norveguj' alvenis.

'9 Apenaŭ du semajnojn ili ;
En Norvegujo loĝis, ; Kiam la
lordoj de la lando ; La skotojn
ekriproĉis.

'10 'La reĝan oron forkonsumi
; Vi skotoj nun arogas." ;
"Mensogas vi; mensogas ĉiuj;
Senhonte vi mensogas!

'11 "Arĝenton portis ni por
pagi ; La tutan ŝipanaron. ;
Kaj ruĝan oron en la ŝipo ; Mi
portis trans la maron.

'12 'Pretiĝu, ho ŝipanoj karaj;
Ni tie ĉi ne restos." ; "Ho ve!
ho mia kapitano, ; Mi timas,
ke tempestos.

'13 "Hieraŭ en krescent'
arĝenta ; Kuŝis la lun'
malnova: ; Mi timas, estro, ke
nin trafos ; Fatalo katastrofa."
.....

'14 Apenaŭ kvar-kvin mejlojn
ili ; For de la lando krozis -- ;
Ekblovis vento, mallumiĝis, ;
La mar' ekfuriozis.

'15 Rompiĝis mastoj: la
ventego ; Forŝiris ĉiujn
ankrojn: ; Martelis sur la ŝipon
ondoj, ; Frakasis ĝiajn
flankojn.

'16 "Ho! kie trovos mi
mariston, ; Kiu la ŝipon
gvidos, ; Dum grimpos mi al
la mastpinto: ; Eble mi teron
vidos."

'17 "Jen estas mi, maristo
lerta, ; Kaj mi la ŝipon gvidos,
; Dum grimpos vi al la
mastpinto: ; Sed teron vi ne
vidos."

'18 Antaŭ ol li du paŝojn iris ;
Ekkapti la ŝnuraron, ; Tabul'
rompiĝis kaj enlasis ; La
furiozan maron.

'19 "Portu al mi matracojn,
velojn, ; Kaj parton de l'
ŝnuraro, ; Por ŝtopi ĝin, sed
enfluadis ; La furioza maro."
.....

'20 Matracojn ili portis,
velojn, ; Kaj parton de l'
ŝnuraro ; Por ŝtopi ĝin, sed
enfluadis ; La furioza maro.
.....

'21 La skotaj lordoj malsekigi
; La ŝuojn ne deziris, ; Sed
antaŭ la ludfin' la ondoj ;
Super la kapojn iris.

'22 Multajn matracojn
silkbreditajn ; La mar'
surbruste tenis; Multaj nobelaj
lordofiloj ; Neniam hejmen
venis.

'23 La manojn la virinoj
tordis, ; La harojn ili ŝiris ; Pro
edzoj, filoj kaj amatoj, ; Kiujn
la mar' fortiris.

'24 Ho! longe, longe la virinoj
; Rigardos el la pordo; Ili
Patrikon Spens ne vidos ;
Veliri al la bordo.

'25 Ho, longe, longe la
fraŭlinoj ; Atendos en bonordo
; Amatojn karajn pereintajn ;
En la norvega fjordo.

'26 Cent klaftojn sub la
marsurfaco ; Ripozas la
marpredo -- ; Patriko Spens,
kun skotaj lordoj ; Kuŝantaj ĉe
l' piedo.)

& Olav Rajdistrozo:

< Feroe rekante 16 el 32 batoj por strofo, entute 1696 paŝoj dum 13 minutoj. Islande rekante 20 el 29 batoj por strofo, entute 1537 paŝoj dum 16 minutoj. Norda Kantaro #4417. Variantoj feroa kaj islanda. El feroa tradukis Martin Strid (2016). Duoble tradukiĝis strofoj '2, '16, '17, '27, '29, '35, '37 trioble '32, '39 kaj kvaroble '36.>

(# Melodio:

((#Feroe: <2,3:4> /mi mi mi mi /so solfa mi i; /soso sofa mi i; /mi mi re re /mi milre do lTi; /LaTi dore mimi mire; /dodo dore mi mire /do Ti do o)

?

(#Islande: <1,6:29> /soososo do3so soolala so; mifa so mire do3;so soso sooremi fami doo;mifa soso soofa milso; soso lalalaa sofa mire do dore; mire mimifaa soso lafa mi re do o)

)×53)+

(& Strofoj:

'1

(&Feroe: "/Kien vi rajdos,
/Olav mia?

(×:; – /**Karbo kaj forĝist'** – ;)
/Supre pendas ki/raso via."

(×:; /**Junaj viroj, viglaj viroj!**
; /**Iru plankon, dancu kun**
/granda em'!))

?

(&Islande: "/Kien vi rajdos,
Olav mia?

(×:; **Se erar', li en star'** ;)
Supre pendas kiraso via." (×:;

Kaj la ruĝa brulis fla2m'. ;
Milde ŝarĝon li metis sub la
montkruto ; milde ŝarĝon li
metis sub la monta krut'.))

'2a "Iros mi al sablarbaro
sovaĝcervinan ĉason faros.

'2b Al sablejo mi vojaĝas
ĉasos mi cervinon sovaĝan."
.....

'3 "Ne cervinon ĉasos vi vi
iras al via luda tili'

'4 Blankas ĉemizo via lavita
..... en sango estos ĝi makulita.
.....

'5 Blankas ĉemizo, el bona
tranĉ' ĝin trafos poste
sanga lanĉ'

'6 Olav sin turnas de sia
patrin': "Dio ne lasu
pravigi vin."

'7 Olav rajdas laŭ roko
antaŭen trovis li elfan
domon jen.

'8 Olav rajdas laŭ roka dekliv'
..... trovas li elfojn el masiv'.
.....

'9 Elvenis jen elfin' plekta
hararo ŝultris ŝin.

'10 Elvenis jen elfinar'
plektitaj haroj sur ŝultra par'.
.....

'11 "Bonvenon, Olav Rajdista
roz' vi dancu kaj kantu por
ni grandioze."

'12 "Ne devas vi plekti
hararon por min mi ne
venis jen por posedi vin."

'13 "Se vi ne venis por svati
min mi ne celis posedi
vin."

'14 "Mi ne povas plu ĉe elfoj
resti mi morgaŭ mian
nupton festos."

'15 "Se vi ne volas ĉe elfoj
resti malsana vi vian
nupton festos."

'16a Ĉu vi volas morgaŭ
kadavri aŭ dum sep vintroj
malsana palavri?

'16b Ĉu vi emas morgaŭ
tombane aŭ dum sep
vintroj kuŝi malsane?

'17a Ĉu vi sep vintrojn kuŝos
pajlerojn aŭ iros morgaŭ vi
en teron?"

'17b Ĉu vi sep vintrojn
malsanumu aŭ vi morgaŭ
eniru humon?"

'18 "Du la elektoj, neniu
plaĉas, longe kuŝi malsana
aĉas."

'19 Du la elektoj, neniu molas,
..... mi longe malsana kuŝi ne
volas.

'20 Prefere mi estos morgaŭ
tombano ol dum sep
vintroj kuŝi malsana

'21 Prefere mi morgaŭ eniros
humon ol sep vintrojn
malsanumos."

'22 Alportis ŝi drinkujon jen
..... en ĝi estis jam venen'

'23 Tason portis ŝi da bier'
en ĝi flosis venener'.....

'24 Ŝi servis lin per drinka
korn' en ĝi gvatis venena
dorn'

'25 Unuan drinkon Olav levis
..... lia larĝa zono krevis

'26 "Aŭdu, Olav en bela lin',
..... antaŭ forrajdo vi kisu
min."

'27a Olav sur selarko sin
apogis li kisis elfinon, lin
ne logis.

'27b Olav sur selarko sin
premis li kisis ŝin,
kvankam ne emis.

'28 Ŝi kisis lin malfride
adiaŭis lin perfide

'29a "Diru al patrino en dom'
..... stumblis via ĉevalo sur
ŝton'

'29b Diru al patrino en hejma
hal' sur ŝtono stumblis via
ĉeval'"

'30 Olavo venas hejmen al
bien' ekstere staris la
patrino jen

'31 "Kial vi tremas, kial pala,
..... ĉu vi estis en elfa balo?"

'32a "Kara patrino, mi veron
diras mia ĉevalo ŝtonon
stumbliris.

'32b "Kara patrino, mi diras
por kon' stumblis mia
ĉevalo sur ŝton'.

'32c "Kara patrino, mi diras
veron mian ĉevalon faligis
rokeron.

'33 Ja estas mi trema, estas mi
pala, hieraŭ mi estis en
elfa balo.

'34 Ja estas mi trema kaj kiel
basto, hieraŭ mi estis elfa
gasto.

'35a Venigu pastron, patro
kara, kara patrino, min
estu najbara."

'35b Patro, venigu pastron
erudan, kara patrino, min
estu apuda."

'36a Olav sin turnis urĝe al
mur' vivis ĝis noktomezo
nur.

'36b Olav sin al muro turnis
..... estis lia lasta diurno.

'36c Olav sin turnis al muro
haste estis lia vespero
lasta.

'36d Olav turniĝis al muro
peze vivis nur ĝis
noktomeze.

'37a Venis de tiu bien' tri
kadavroj belaj jen.

'37b Venis de tie por funebro
..... tri kadavroj jam celebraj.
.....

'38 Unua Olav, la dua l' edzin',
..... la tria, la panjo, mortigis
sin.

'39a Unua Olav, la dua la par',
..... la tria, la panjo, malĝoja
far'.

'39b Unua Olav, la dua l'
eskort', la tria, la panjo,
malĝojis ĝis mort'.

'39c Unua Olav, la dua l'
edzin', la tria, la panjo,
malĝoja fin'.)

& Ĉielarka fabelo:

< Rekante 35 el 61 batoj por strofo, entute 1708 paŝoj dum 18 minutoj. Verkis Adam Asnyk. El pola tradukis Antoni Grabowski (Parnaso de Popoloj, 1913). Baladigis Martin Strid (2016) per sveda ŝotiso el Särna.)

(#Melodio:

<:61> (

/mi relTi do TilLa SiMi Mi Mi; MilFi SilLa Ti Ti LalSi Laldo mi mi; mi relTi do TilLa SiMi Mi Mi; MiFi SiLa Tido TiSi;

(#Rekantaĵe: La La La a; do dore do TilLa Ti mi mi relTi; do dolre do TilLa Tido TiSi Mi; do dore do TilLa Ti mi mi relTi; do Lado Ti MilSi La La La a)

)×28)+

(&Strofoj:

'1 /De lu2lilo2 min postiris ;
Ĉi2e2larka mi2rfa2belo, ; Kaj
ĝi2 flustri2s melodie ; Sorĉ-
parolojn al orelo.

(×:; **en la danc'**. ; **Tenu la
paŝo2jn en la ĉeno2 ; ni
ve2turo2s per la ĉielark'**. ;
**Brilas koloro2j de ĉagreno2.
; Ligas ni kosmo2n en la
danc'**.)

'2 Naskis ĝin en fruvespero ;
Vartistinoj-babilado. ; Kaj kun
mi ĝi poste dormis ; Kaj min
kisis dum songado.

'3 Ĉiam kune vekiĝante, ; Ni
elkreskis el luliloj, ; Kaj ĝi
min en strangan mondon ; Ien
portis sur flugiloj —

'4 Super la purpuraj maroj, ;
Super la arĝent'-riveroj, ; Sur
la ĉielarka ponto ; En
transmondon de misteroj.

'5 Malfermiĝis laŭ ĵurvorto ;
Rok-pordeg' el diamantoj, ;
Kaj mi pasis en sorĉlandon ;
De fantomoj kaj gigantoj.

'6 Kaj post mi pordegon
fermis ; Aŭ feino aŭ diino, ;
Do mi iris en la landon ; Vagi
ĝis la vivofino.

'7 En la stranga lando, kie ;
Ĉio vivas kaj parolas, ; Kie ĉiu
ŝtono spiras ; Kaj fariĝi homo
volas —

'8 Iris mi tra helbrilanta ;
Arbareto orfolia, ; Kie floras
en la ombro ; La filika flor'
magia.

'9 Iris mi tra l' arbareto, ; Kie
arboj kantojn bruas, ; Kie de l'
junec' eterna ; La kristala
fonto fluas.

'10 Kaj salutis min envoje ; La
okuloj de florrondoj ; Per
rigardo forturnita ; Al senlima
spac' de mondoj.

'11 Kaj salutis homavoĉe ;
Min birdaro kolorplena ; Kaj
montradis pluan vojon ; Ĉe l'
abismo malserena.

'12 Kaj obeis mi aŭguron, ;
Trinkis mi el viva fonto, ; Tra
sovaĝa la dezerto ; Iris mi sen
tim' al monto.

'13 Vane siblis la rampaĵoj ;
Kaj fantomoj min teruris ;
Mirhelaĵon rigardante, ; Mi
antaŭen ĉiam kuris.

'14 Post traĉiro de l' dezerto ;
Kaj de l' akvo ŝaŭm-ondanta, ;
Mi ekstaris apud monto ;
Vertikale leviĝanta.

'15 Supre brilis la kristala ;
Kastel' de gigant' kruela, ;
Kies sorĉan povon spertas ;
Virgulino la plej bela.

'16 Antaŭ la kastelo drakoj ... ;
Ruĝajn faŭkojn larĝ-distiras ;
Kaj per oraj fajroflamoj ; Ĝis
la nuboj supren spiras.

'17 Hirtigante bronzaĵajn
skvamojn, ; Ili gardas sorĉ-
trezoron, ; La plej belan
virgulinon, ; De kristal'-
kastelo gloron.

'18 Tamen malgraŭ vigla
gardo ; Mi ekvidis ŝin sur
monto, ; Ŝin, pro kiu mi
alvenis ; Doni vivon kun
volonto.

'19 Havis ŝi sur frunto stelon, ;
Sub piedoj rikoltilon ; De lun',
kaj anĝel'-vizaĝon, ; En okuloj
lazurbrilon.

'20 Tuj rigardo ŝia vekis ;
Mian amon en la koro, ; Kaj al
ŝi nun supren-celi ; Mi
komencis kun fervoro.

'21 Do mi tuj, ĉe l' glata muro,
; Per plektaĵ' de konvolvuloj ;
Super senfundaĵ' ekpendis, ;
Ŝin serĉante per okuloj.

'22 Kaj mi grimpis ĉiam
supren, ; Jam proksime ŝin
admiris, ; Kaj al rava reĝidino
; Ambaŭ manojn mi eltiris.

'23 Tuj mi kaptos ŝin en
brakojn ... ; Ve! hederoj sin
disŝiras — ; Kaj mi falis en
abismon, ; Kaj pereas kaj
sopiras!

'24 Kvankam kora sang'
forfluas, ; El abismo, la
malhela, ; Vokas mi: "Ho
kavaliroj! ; Kuru, kuru post la
bela!"

'25 Grimpu supren! ĉiam
supren! ; Vin sur nigrajn
rokojn svingu, ; Ke alvenu
feliĉulo ; Kaj posede ŝin
atingu!

'26 Se li ne atingos — falos, ;
Ne vantiĝos vivo lia, ; Ĉar plej
bona vivoparto ; Estas
postkurado tia.

'27 Vidi eĉ de malproksima ;
Sorĉ-kastelon el kristalo, ;
Indas iri sango-page ; Al la
land' de l' idealo.

'28 Se denove komenciĝi ;
Povus mia vivokuro, ; Duafoje
mi postkurus ; Belulinon en
lazuro.)

& Bresta balado:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1740 paŝoj dum 19 minutoj. Norda Kantaro #4408. El feroa tradukis Martin Strid. Klarigojn (*) vidu post la strofoj.>

(# Melodio:

<1,6:29> (

/doTi re3do doTi Ti; La3La LaaLaMi La; LaTi doTi TiTi Ti;Ti
TiTi Tire do;

(#Rekantaĵe: TiLa La SiLa Ti La; LaaLaLa La3Mi So3So Fa3Mi;
MiiMiMi LaTi do Ti La a)

)×60)+

(& Strofoj:

'1 /Frue estis en maten' ; suno
ruĝas en mar' ; Bejno domon
eniris ; al Bresto, dorma kar'.

(×:; **Paŝu gajan la dancon ;
Brilas aŭroro bele taga ;
Venu en alta somertemp'!**)

'2 "Ekstaru Bresto, mia frato ;
suno ore brilas ; blovas neniu
vento sur ondo ; kaj maro nun
trankvilas.

'3 Serĉu iron al Eta Dujmo* ;
bordo ne ŝaŭme blankas ; pli
neniam bonis tago ; kapti
ŝafojn mankajn."

'4 Ŝnurojn prenis kaj rimenojn
; zone fiksis glavojn ;
malsupren al strando iris ;
postsekvis du knaboj.

'5 Diris Sigmund Brestofilo* ;
li naŭ vintrojn aĝis ; "Iros mi
al Eta Dujmo ; vidi ŝafojn
sovaĝajn."

'6 Respondis Toro Bejnofilo ;
dek du jarojn plenis ; "Patro,
iru vi al Dujmo ; lasu min
kunveni!"

'7 "Kion vi sur Dujmo farus ;
mallarĝas grimpopadoj ; kaj
profundas rokabismoj ; vi
malaltas, knaboj."

'8 Respondis Sigmund
Brestofilo ; kreskis en
konkludo ; "Kiu kreskas ĉe
cindro ene* ; taŭgos malmulte
ludon*."

'9 "Veron li diras mia filo", ;
Bresto ekis vortojn: ;"Neniu
malhelpu bravan ; menson de
junforto."

'10 Prenis boaton el densa
nesto ; maro al ili ĝemis ;
knaboj sidiĝis en la poŭpon ;
kaj estroj ekremis.

'11 Al insulo ili eniris ; teren
tiris boaton ; kaj antaŭen
suriris monton ; kun krutega
pado.

'12 Piedviglaj kaj ungfiksaj ;
nenion malkuraĝas ; vigle
kuras rokfalrandon ; preni
ŝafojn sovaĝajn.

'13 Kvincent ŝafoj sur insulo ;
Eta Dujmo restis ; nigris ĉiuj
karbaturfe ; speco konata estis.
.....

'14 Rapidaj kiel sovaĝaj birdoj
; en printempalveno ; oni diras
ke hvalbanoj* ; ĉiajn specojn
prenis.

'15 Ŝajnas al mi kolerige ; tia
gregdetru' ; unuajn ŝafojn en
Ferooj ; ŝatus mi vidi plu.

'16 Tute bone taŭgis estroj ;
sovaĝŝafojn ĉasi ; iris al boato
malsupren ; kun kaptaĵo pasi.
.....

'17 Teni* antaŭen al Granda
Dujmo* ; hejmingon celis ;
vidas tri fortikajn ŝipojn ;
kontraŭ ili veli.

'18 Da kirasoj tri dekduojn ;
prue nombris ili ; glimas
lancoj, oraj kaskoj ; glavojn
suno brilis.

'19 Bresto diris vortojn tuj ;
bonis li valora ; "Bone konas
mi la velojn ; kaj drakpruon*
oran.

'20 Aŭdu Bejno, mia frato, ;
kiel nin konsili? ; Tiuj estas
viroj kiuj nin ; volas malutili.
.....

'21 Unue velas Havgrimo ; kaj
Geŭta* Trondo due ; antaŭ ol
trihora* fino ; ni anhelos skue.
.....

'22 Unue velas Havgrimo ;
laste velas Bjarno ; pre* ol
sun' en maron sidas ; sangos
nian feron karno."

'23 Baldaŭ tuŝos
tajdmarfluon* ; misas la
destin' ; Rektrokon atingos ni ;
kaj venos en Ravin'.

'24 Venos ni en pado supren ;
povos ĝin defendi ; hakos la
heroojn kiuj ; volas vundojn
vendi."

'25 Al tio respondis Bejno
forta ; li bone saĝis mem ; "Ni
nin tenos ĉe insulon ; kaj
prenos duran remon.

'26 Tenu al venonta kabo! ;
Atingeblas tero! ; Ne sin
laŭdos ili ke ; facilis la
konkero!"

'27 Tenis ili al insulo ; poste
militŝip' ; du videblis
konkursremi ; blankis ŝaŭma
vip'.

'28 Brakoj ruĝas, vizaĝoj
ruĝas ; forte tendenoj ŝvelas ;
remiloj kurbas, remingojn
turbas ; ŝaŭmon pruo pelas.
.....

'29 Akre enŝprucis boatrande ;
okcidenta vento ; trafo sur
malflusan ŝtonon* ; rompis
boatbendon.

'30 Sigmundo kaj Toro junaj ;
ne malfruaj ekis ; kuris ili sur
la teron ; Bresto kaj Bejno
sekvis.

'31 Iris ili al la roko ; kiuj sciis
grimpi ; supren levis do la
knabojn ; kaj metis ilin
simple.

'32 "Aŭdu, Bejno, mia frato! ;
Staros jen batalo. ; Kelkaj
Helon* alveturos ; antaŭ nia
mortfalo!

'33 Prenu vi la sudan flankon ;
alte eblas firmi ; staros norde
mi, kaj tie ; malfacilas ŝirmi."
.....

'34 Havgrimo kaj kampul-
Bjarno ; rokon iras antaŭen ;
Trondo kun siaj sekvofraŭloj ;
bordon* vagas ĉirkaŭen.

'35 Provi volis fortaj knaboj ;
rapide ataki ; fratoj akre kaj
masakre ; sangoflue hakis.
.....

'36 Fratoj sciis glavojn flegi ;
ludon bone konis ; ruĝiĝis
kirasoringoj* ; palon al vangoj
donis.

'37 Fajro fumis el glaveĝoj ;
ŝtalon ŝtalo klakas ; korpoj
falas kvin malsupren ; cerbo
roke flakas.

'38 Bejno hakis morten duujn ;
trian forta Bresto ; puŝis for
aliajn ĉiujn ; ĝojis ne
moleston.

'39 Tiam Havgrimo koleris ;
turnis sin al Trondo ; "Kial vi
malflusaŝafe ; vagu strandon
ondan?

'40 Tial al vi mi teron donis ;
ke vi batalu klinge ; kial vi
lasas, kaj tuta trupo ; glavojn
pendi inge?"

'41 Ruza estis Geŭta Trondo ;
respondo ne mankis lin ;
"Multan vi havemas teron ;
por pelte kovri vin!

'42 Vi heroo nomu vin ; stulta
vi estas prave ; vi ne povas per
du dekduoj ; sur du viroj
venkon havi!

'43 Vi rikoltu triston, mokon ;
kaj longe ĝin ricevos ; trupo
kuris al du viroj ; kaj fantomi
devos.

'44 Se vi inter viroj validu ;
kaj ne mankas em' ; iru rokon
vi unue ; kaj montru taŭgon
mem!"

'45 Koleriĝis Havgrimo ;
preter la maltimo ; kuris
kontraŭ Bresto supren ; kun
lanco en proksimo.

'46 Lanco glitis en talion ;
ŝtalo femurprofundon ; Bresto
faris finan trukon ; sentis
mortigvundon.

'47 Premis li sin sur pikon plu
; gambo sangon lanĉis ; hakis
forte Havgrimon ; ŝultron,
brakon detranĉis.

'48 Morta falas Havgrimo ; kaj
Bresto super lin ; Bejno luktis
vire lerte ; tamen falis fine.

'49 Toron fluis larmo vange ;
duriĝis Sigmund kore ; "Ni ne
ploru, ho fratul' ; sed kaŝu
bonmemore!"

'50 Tretas Trond sur batalejo ;
li vortojn bone lasis ; "Venkas
ne en ĉiu vintro ; en Valhal*
pli bonas ĉasi.

'51 Sperti devas ĉi herooj ; iri
Bifrosten* for ; morti devos
ĉiu homo ; sed ne lia glor'.

'52 Eblas ne ke luktan ludon ;
fermas fino jama ; knabojn
prenu ni por sendi ; al la vojo
sama."

'53 Svejno ingan glavon tiras ;
Bjarno diras en rapido ;
"Ŝajnas min fiago hunde ;
mortigi homidojn.

'54 Devus knaboj ja ricevi ;
pacon inter viroj." ; Multaj
ŝatas Bjarnajn vortojn ; sed
Trond alion diros.

'55 "Saĝa homo antaŭtentas ;
knabojn haku sen graco! ;
Kreskos ĝis luktuloj ili ; al ni
ne ofertos pacon."

'56 Koleriĝis Bjarno tiam ;
"Estu vi maltotem'!* ; Ne
mortigu vi la knabojn ; ol min
prefere mem!"

'57 "Tio ne estis mia volo" ;
Trondo vortriparas ; "Mi nur
volis provi kie ; via penso
staras.

'58 Manĝon ofertos mi al ili ;
kaj aliajn favorojn ; mem
edukos ilin mi ; instruos
leĝojn kaj morojn.

'59 Instruos sporton kaj
armludojn ; poemojn kaj
rakontojn." ; Ĉiuj bataleje
starantoj ; ŝatis nun ruĝan
Trondon.

'60 Estrojn ili nun honore ;
kampe enterigis ; Trondo kun
si prenas knabojn* ; kaj
norden al Geŭto navigis.)

<& Klarigoj (*) al Bresta balado:

'3 Eta Dujmo (Lítla Dímun),
neloĝata feroa insulo krute
alta.

'5 Sigmundur Brestisson
naskiĝis en jaro 0961.

'8 Ĉe cindro, ĉe fajrejo en
domo. ; Ludo: aktivaĵo, vigla
faro ĝenerale.

'14 Hvalbo estas plej norda
vilaĝo de feroa Sudinsulo.

'17 Teni, direkti ŝipon. ;
Granda Dujmo, trioble pli
granda insulo norde de Eta
Dujmo.

'19 Drakpruo, ornamo de
militŝipo en formo de draka
skulptaĵo.

'21 Geŭto, vilaĝo sur feroa
Orientinsulo. ; Trihora: "økt"
estas okono de tagnokto.

'22 Pre = tempe antaŭ.

'23 Kelkloke maro fluas
okcidenten aŭ orienten kaj
ĉirkaŭ ĉiun sesan horon tiu
fluo inversas direkton.

'29 Malflusa ŝtono dum
malfluso malprofundas aŭ eĉ
superas akvosurfacon.

'32 Hel estas diino de regno de
morto.

'36 Kirasoj korpaj konsistas el
kunkudritaj ferringoj.

'50 Valhalo estas la halo de
dioj kaj mortintaj herooj.

'51 Bifrost estas ĉiela vojo al
Valhalo, ankaŭ ĉielarko.

'56 Maltotemo: La originalo
havas na "vargur í ve", tio
estas, lupo en oferejo. Tio
signifas iun kiu murdis aŭ
alimaniere krimegis en sankta
pacejo, ĉu templo ĉu
parlamentejo, kaj kiu tial
meritas nek respekton nek
protekton de leĝo.

'60 Trondo edukos la knabojn.
Toro restos ĉe li, sed Sigmund
plenkreska iros ĉe norvegan
reĝon Olaf Tryggvason kiu
donos al li taskon kristanigi
Feroojn. Pri tio rakontas aliaj
baladoj.

>

& La portreto:

< Rekante 25 el 49 batoj por strofo, entute 1764 paŝoj dum 20 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:49> (

/MiSo SoSo FaLa LaLa; SoTi SoTi redo TiLa; MiSo SoSo FaLa LaLa; SoSo Tire redo dodo; mire doTi LaSo SoFa; redo TiLa SoFa FaMi;

(#Rekantaĵe: MiSo SoSo FaLa La; SolTi SoTi redo do; mire doTi LaSo Fa reldo Ti La So; MiSo SoSo FaLa La; SolTi SoTi redo do o)

)×36)+

(&Strofoj:

'1 /Komercisto Petro Bulta ;
En la urbo Sankta Klara ; Estis
riĉa homo stulta, ; Monavida
kaj avara. ; kaj li estis
aroganta, ; tre fiera kaj tre
vanta.

(×: **Vi ja ne rekonis vin ; Do2
mi forvendis ĝin ; Nun vi
plendas al mi sed me2moru
ke ; Vi ja ne rekonis vin ;
Do2 mi forvendis ĝin.**)

'2 Li afektis esti klera, ; esti
homo eminenta, ; Kvankam
estis li mizera ; Sencerbulo
malprudenta, ; Sperta nur pri
du aferoj: ; Monbiletoj kaj
moneroj.

'3 Loĝis sed en Sankta Klara ;
Ankaŭ majstro Hildebrando, ;
Jen pentristo senkompara, ;
Fama en la tuta lando, ;
Plenrutina majstro lerta, ;
Geniulo multesperta.

'4 Majstre pentris li pejzaĝojn,
; Montopintojn kaj ĝardenojn,
; Grandajn urbojn kaj vilaĝojn,
; Gravajn historiajn scenojn, ;
Bestojn, fruktojn kaj floretojn,
; Grupobildojn kaj portretojn.

.....

'5 Jen la komercist' deziris ;
Mem sin vidi sur portreto, ;
Kaj al Hildebrand' li iris ; Kun
la aroganta peto: ; "Min
portretu, sed tre bone! ; Mi ja
pagos vin permone."

'6 Hildebrando sed ne ŝatis ;
La riĉegan avarulo, ; Kaj
koncize li konstatis: ; "Mi
plenumos la postulon. ; Sed
preparu la monerojn, ; Kostos
trimil ĝi talerojn."

'7 La riĉulo laŭte plendis, ;
Sed ne cedis Hildebrando. ;
Bulta fine tamen mendis ; La
portreton post marĉando. ; Je l'
dezir' li ja persistis, ; Dua
majstro ne ekzistis.

'8 Ĉe la stablo li eksidis, ; Ĉar
necesis ja modelo. ;
Hildebrando alrapidis ; Kun
krajono kaj paŝtelo, ; Kaj
desegnis kun fervoro, ; sed nur
dum duona horo.

'9 "Por hodiaŭ ĝi sufiĉas; Iru
hejmen do, sinjoro; Ĉiujn
fortojn mi dediĉas ; Nun al tiu
ĉi laboro, ; Kaj sciigon tuj mi
donos, ; Se mi ree vin
bezonos."

'10 Iris for la komercisto. ;
Hildebrando eklaboris ; Kun
rutino kaj persisto. ; Li
pentradis, li fervoris, ; Li ne
cedis, li obstinis, ; Kaj vespere
li jam finis.

'11 La portreto estis klara, ;
Vere bona, laŭnatura: ; Jen
riĉulo la avara ; Kun la nazo
laŭvultura! ; Hildebrand' ne
plu atendis ; Kaj la bildon tuj
forsendis. -

'12 Kiam la portret' alvenis, ;
Petro Bulta furiozos. ; Li
nenion ja komprenis, ; Kaj
naive li supozis, ; Ke necesas
duonjaro ; Certe por
portretofaro.

'13 Sed nun faris Hildebrando
; Ĝin dum la kvin lastaj horoj!
; Certe ĝin la diletanto ; Nur
priŝmiris per koloroj. ; Kaj por
tia fuŝlaboro ; Pagu tiom li da
oro!

'14 Li resendis la portreton, ;
Furioza pro kolero, ; Kaj
aldonis papereton ; Kun
riproĉa plendletero: ; "Ne
ofendu min, sinjoro, ; Per
ŝmirita fuŝlaboro!

'15 Mi ja tute ne rekonas ; Min
sur la fuŝaj' kolora, ; Kaj mi
akre vin admonas: ; Se ne
estos vi fervora, ; Se vi ne pli
bone agos, ; Mi al vi nenion
pagos!"

'16 Hildebrand' treege miris ;
Pri la plendo perletera, ; Kaj al
si li flustre diris: ; "Ho stultulo
vi mizera, ; Vi tre baldaŭ
pentos tion, ; Kaj vi pagos nun
eĉ plion!"

'17 Tuj li ŝanĝis la portreton ;
Apud ĝi li sur la tolon ;
Pentris plenan monsaketon ;
Kaj subskribis la titolon, ; Kaj
li sendis la pentraĵon ; Al la
bildvendisto Draĵon. -

'18 Petro Bulta ĵus malbenis ;
La pentriston dum mateno, ;
Kiam ekscitite venis ; La
amiko Paŭl Viĉeno ; Kaj
raportis kun kolero ; Pri terura
mokafero.

'19 "En la elmontrej' de
Draĵon ; Vidis mi dum
preteriro ; Vere hontan
mokpentraĵon, ; Mi reonis vin
kun miro, ; Kaj l' pentristo sen
skrupulo ; Ĝin titolis:
"Avarulo."

'20 La riĉulo forrapidis ; Al la
bildvendejo Draĵon, ; Kun
kolero li ekvidis ; Tie fakte la
pentraĵon ; Kun titolo
pleninsida: ; "Avarulo
monavida."

'21 Kaj li kuris senhezite ; Al
la majstro Hildebrando, ; Lin
riproĉis ekscitite: ; "Vi mizera
diletanto, ; Ĉu vi rajtas min
primoki ; Kaj per fia bild'
provoki?"

'22 Hildebrand' laŭŝajne miris:
; "Kie do vi mokon trovas?" ;
La riĉul' kolere diris: ; "Ĉu,
fuŝul', vi nei povas, ; Ke vi
faris mokpentraĵon ; Kaj
elmetis ĝin ĉe Draĵon?"

'23 Hildebrand' sed sin
defendis ; Per trankvila gaja
voĉo: ; "Mi vin tute ne
ofendis, ; Kion celas la
riproĉo? ; Bildo ja ĉe draĵon
pendas, ; Sed ĝin vin ja ne
prezentas."

'24 "Mi pretekstojn ne
bezonas!" ; Sed rekriis la alia.
; "Ĉiu homo ja rekonas ; Min
sur fipentraĵo via, ; Kiun
nomis sen skrupulo ; Vi
malice: "Avarulo."

'25 La portreto estas mia. ; Vi
ne rajtas ĝinmisuzi ; Por
hontaĵo tiel fia; Mi minacas
vin akuzi, ; Se ne hontan la
pentraĵon ; Tuj forprenas vi de
Draĵon."

'26 "Sed vi akre pri ĝi plendis
; Kaj akcepti ĝin rifuzis", ; La
pentristo sin defendis, ; "Do
plenrajte mi ĝin uzis. ; Mian
bildon mi elmetis, ; Ĉar vi ĝin
ja ne aĉetis."

'27 "Mi aĉetas la pentraĵon!" ;
Kriis bulta ekscitite, ; "El la
elmetej' de Draĵon ; Ĝin
forprenu senhezite. ; Ja ne
mankas la moneroj ; Jen tri
miloj da taleroj!"

'28 Hildebrando sed deklaris ;
"Mi ĉi tion ja permesas. ; Sed
sinjoro, vi eraris, ; Por aĉeto
nun necesas ; Multe pli da
ormoneroj ; Dekses miloj da
taleroj!"

'29 Bulta kriis plenkolere ;
"Ĉu vi estas frenezulo? ; Via
diro estas vere ; Krimoplena
monpostulo! ; Kie restas la
kompato, ; Vi rabisto, vi
pirato!"

'30 "Ho sinjoro komercisto, ;
Vi malprave nun protestas," ;
Diris fama la pentristo, ; "Ĉar
la bild' ĉe Draĵon estas ; Ja
pentraĵo multvalora, ; Ne nur
tolo plenkolora.

'31 Sed sinnjoro, min
komprenu: ; Tute ne eĉ ja
necesos, ; Ke vi la pentraĵon
prenu, ; Ĉar ĝi certe interesos ;
Ankaŭ homon ja alian, ; Ne mi
volas monon vian.

'32 Mi ĝin vere ne bezonos ;
Ja por vendi la pentraĵon ;
Lotbiletojn mi eldonos, ;
Aĉeteblajn ja ĉe Draĵon; Kaj
vendante lotpaperojn ; Mi
postulas nur taleron.

'33 Kaj ne estos malfacile, ;
Tridek mil biletojn vendi; Do
pripensu vi trankvile; Se vi l'
bildon volas mendi, ; Pagu tuj
per ormoneroj ; Tridek milojn
da taleroj!"

'34 Febre tremis la riĉulo ; Kaj
li bolis pro kolero: ; Ĉu en ĉiu
urbangulo ; Oni sciu pri l'
afero? ; Kaj ĉu ĉiu fibubeto ;
Moku lin pro la portreto?

'35 Li aĉetis la pentraĵon, ;
Dum kolere li malbenis, ; Kaj
li kuris tuj al Draĵon, ; Kie li la
bildon prenis, ; Kiun li ja ĵus
aĉetis, ; Kaj li ĝin - en fornon
ĵetis.

'36 Ne plu mendis li portreton,
; Ĉar li timis ĝian prezon, ; Ne
li riskis bildaĉeton, ; Por eviti
la elspezon, ; Ĉar turmentis lin
suferoj ; Pro la tridek mil
taleroj.)

& La fantomo de la reto:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 1776 paŝoj dum 19 minutoj. Verkis? kaj el angla tradukis? William F. Orr (1995). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio kiel por &Konfeso kaj parte nova rekantaĵo. Klarigo (*): '2 k = kaj.>

(#Melodio:

<1,6:37> (

/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mi; mifa somi mire redo;
dore doTi LaLa LalSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; LaTi dodo dore mimi; mifa
somi mire do; do mire do dodo Ti La a)

)×48)+

(&Strofoj:

'1 /Kiam dormas la serviloj ;
Kaj tekuloj en la dom', ; Kiam
noktas en Sidnejo ; Je la
posttagmez' en Rom',

(×:; **Zorgojn ĝi foje forgesas**
; Al ĝi reto tro promesas ;
nek la nokton dormis ĝi;
Zorgojn ĝi ĝoje forgesas.)

'2 Rerankontas la retanoj ;
Kun tremado k* timet' ; Pri
nebula la estaĵo, ; La Fantomo
de la Ret'.

'3 Kiel Flustro sur Etero, ;
Flugas li de Nod' al Nod'; ;
Servas lin ĉiu Servilo; ; Li sin
kaŝas en la Kod'.

'4 Se vi iam lin renkontos, ;
Forfuĝegu kun impet' ; De l'
Vagant' de Ciberio, ; La
Fantomo de la Ret'.

'5 Pri l' natur' de lia vivo ; Nur
eksplikas l' anekdot', ; Ke li
estas ne uzanto, ; Kaj nek
homo nek robot'.

'6 Eĉ ne certas pri la sekso ;
De li, ŝi, ĝi, ŝ/li aŭ ri, ;
Kvankam oni ja rakontas ; Per
la Fundamenta "li".

'7 Skeptikuloj, nekredantoj ;
Nomas Lian Ombran Moŝton ;
Nur la enfatras' k elfa;tras',
Ŝtopantaj la e-poŝton.

'8 Tamen iuj ĵuras vidi ; La grimacon dum vertiĝ' ; En momenta brilo antaŭ ; La sistema frakasiĝ'.

'9 Kiel noktomeza vido ; De aliplaneda NIF' ; ; Ili vidis lin ridantan ; En la pikselar' de .gif,

'10 Dum la komputil' zumzumis ; Kvazaŭ dentformonda kver' ; De muziko ne kantata ; De l' Fantomo de l' Oper'.

'11 Nek la Kodoj nek Pasvortoj ; vin protektos de l' Horror' ; ; Pro datensoif' li voros ; Viajn Dosierojn for.

'12 Datenojn li elĉerpos, ; Li aloros kiel Kajt' ; Por forsuĉi Dokumentojn ; Ĉu pobite ĉu po bajt'.

'13 Iam estis li ja homo ; (Aŭ ja iam estis ŝi), ; Universitatstudento ; Kun eduka stipendi',

'14 Kies markoj subsinkantaj ; Teren falis kiel lad'. ; Ri fuŝadis je kemio, ; Je belarto k verkad'.

'15 Onidire la verkadon ; Faciligus komputil' ; ; Iris ri komputilejon ; Per ŝtelado de l' ŝlosil'.

'16 Ekde tuŝi la Klavaron ; Venis nova perspektiv' ; ; Brilis klare de l' Ekranon ; La Signifo de la Viv'.

'17 Jen la Amo! Jen Obsedo, ; Dio, Sekso, Ĝoj' k Ĝu'! ; Fuĝis for la Dek Ordonoj. ; Regis Deksesum' k Du.

'18 Analogo retrofluis, ; Kaj alfluis Granda Ond' ; De senfina Ciferar' ; El liaj fingroj al la mond'.

'19 Li traŝvebis tra la Reto, ; Fosis en la ftp, ; Ebriiĝis per BBSoj, ; Naĝis tra la IRC.

'20 Li alŝutis Dosierojn ; Kaj elŝutis tra l' aer'. ; Li e-poŝtis mondovaste ; "Jen la Vivo! Jen Liber'!"

'21 Dum la nokto, dum la tago, ; Dum aŭtuno k printemp'-- ; Ĉar la Ret' neniam dormas, ; Li forgesis pri la Temp'.

'22 Kaj Datenoj! La Datenoj! ; Ho Detena Superŝut'! ; Li do kreis mil Robotojn ; Por ĝin ĉerpi el la put'.

'23 La Robotoj alŝutadis ; Laŭ Ordonoj de Program', ; Kaj li iris por ripozi ; Ĉe kanalo #VeraAm

'24 Sed, pro manko de la
sprito ; Aŭ de vigla estetik' ;
Je elekto de Kromnomo ;
Tajpis li <strek> nick <spac>
nick.

'25 Estis dudek babilantoj ;
Laŭta, stulta grego. Nu, ; Kia
teda grup'! Afliktis ; nickon
ondo de Enu'.

'26 Li sopiris Retdisigon ; Pro
l' vortaĉa superŝut' ; Kiam
venis Kaŝmesaĝo ; Jene:
InO100 Salut' :-)

'27 Fine oni lin rimarkis! ;
Preskaŭ kaptis nickon mut' . ;
Post momenta hezitado ;
Tajpis li *nick* resalut!

'28 Ili baldaŭ amindumis ; En
Privata Kanalet'. ; (I) Ĉu vi
inas aŭ vi iĉas? ; (n) kial
gravas en la ret'?

'29 (I) Kiomjara? Kiurasa? ;
Ĉu parulo estas vi? ; Kiu estas
vi? Kaj _kio_? ; (n) ĉio kion
volas mi.

'30 korpe estis mi nenio, ;
sola, trista, k sen fort' ; sed la
ret' estas parola, ; kie gravas
nur la vort'.

'31 (n) ho, mi lokojn al vi
montrus! ; mirindaĵojn de la
ter'! ; bildojn, tekston, k
muzikon ; en privata dosier'
.....

'32 venu kun mi! ni esploru! ;
estu mia, InO100! ; ni vojaĝu
sur flugiloj ; de facila bita
vent'!

'33 Tra la Fibrofaskoj glite ;
De Menuo al Menu' ; Ili velis,
soris, plongis, ; Pliprofunden k
eĉ plu:

'34 Nehaltinte ĉe Pasvortoj, ;
Ĝis la nekonata Kont' ; En
Senlumo de la Centro ;
Nevidita de mortont'.

'35 Kie pli mallertan paron ;
Ekforigus la Sistem', ; Sen
Menuoj aŭ Helpiloj, ; Nur
arkana VAX-a Skem',

'36 Kaj apenaŭ eblis legi, ;
Preskaŭ nigris la Ekran': ;
InO100 Mi timas. :-(Helpu!
; Ni reiru, ho kompan'!

'37 (n) ne! antaŭen!--li instigis
; Senrimarke je l' Horror'. ; (I)
Mi malamas komputilojn. ;
Ĝis revid', mi ŝaltas for.

'38 (n) InO100 ne min forlasu!
; mia kara! mia hom'! ; sed
alvenis la respondo ; --> NE
EKZISTAS LA KROMNOM'
.....

'39 Kompreneble li antaŭe ;
Ekkonstatis per fingrum' ;
Rian Kontadreson, Nomon-- ;
Estis plu Memor-Resum'.

'40 Kaj li povos ĝin aliri ; Post
eliĝi el ĉi tru', ; Kie mankis
Helpekranoj, ; Kun nek FAQo
nek Menu'.

'41 Estis tamen ne facile ; Sin
eligi per si mem, ; Nesciante
eĉ la bazon ; De la Lingvo de
l' Sistem'.

'42 Al la cent diversaj Lingvoj
; Kiujn regis lia cerb' ; La
respondo sur l' Ekranon ; Estis
NEKONATA VERB'.

'43 Tajpis li pro ĝen' /infern--
; Flagris kvazaŭ antaŭ kraŝ'! ;
Kaj aperis tekst': Esperon/ ;
/ĉiun/~Lasu/ĉe.l'Enpaŝ.

'44 ĈU VI VOLAS IRI
PLUEN? ; Kaj eksciis li en
prav' ; Sian veran Vivocelon--
; Falis Fingro sur la Klav'.

'45 En la komputila ĉambro ;
En la frumatena klar' ; Oni
trovis la kadavron ; Kun la
kap' sur la klavar'.

'46 La memoro--forviŝita. ;
Kaj la korpo--kiel lad'. ;
Kvazaŭ li aŭ ŝi ekmortis ; Per
animo-elŝutad'.

'47 Oni metis rin en ĉerkon ;
Kun funebro sen parad' ; (Kaj
kun malsukcesa marko ; En la
kurso pri verkad').

'48 Rian konton oni fermis, ;
La robotojn viŝis for. ; Sed
persistis la legendo, ; ke li
restas en Memor'.

& Ora koko:

< Rekante 9 el 17 batoj por strofo, entute 1887 paŝoj dum 20 minutoj. Fabelon ruse verkis Aleksandr Puŝkin (1830). Tradukis Ivan Lubjanovskij. Baladige komponis kaj rekantaĵon aldonis Martin Strid (2015).>

(#Melodio:

<1,6:17> (

/dore mifa soso somi; rere mimi mire dodo;

(#Rekantaĵe: dore mifa soso mi; rere mimi rere doTi La)

)×111)+

(&Strofoj:

,& Unua parto:

'1 Ie ekster rusa limo, ; En fremdlanda malproksimo

(×.; **Ora koko turnas sin ; se danĝero venas al la lim'.**)

'2 Regis fama car' Dodon'. ;
Iam estis li leon' –

'3 Militema kaj fiera, ; Por najbaroj tre danĝera.

'4 Sed post jaro pasis jar' – ;
Kadukiĝis brava car';

'5 Nun pri pac' li revis juste, ;
Sed najbaroj tiam ĝuste

'6 Ekkuraĝis trans la lim' ;
Atakadi lin sen tim'.

'7 Armis li armeon grandan ;
Por defendi la carlandon

'8 Kontraŭ svarmoj kaj panik' ;
Pro malica malamik'.

'9 Estis spertaj generaloj, ; Sed
ne trafis al bataloj:

'10 Marŝas norden regiment' –
; Sed surprizas orient'!

'11 Trupoj tien, tamen hordo ;
Nun minacas jam de nordo.
.....

'12 Car' Dodono ploris eĉ, ;
Ĉesis dormi pro la streĉ' –

'13 Ne carado, sed infero. ;
Plendas caro en letero

'14 Al sorĉisto kaj saĝul', ;
Astrologo kaj kastrul', –

'15 Eble helpos li ĉe l' plago ;
Baldaŭ venis tiu mago
'16 Kaj prezentis al Dodon' ;
Oran kokon je dispon'.
'17 "Jen sur stang' en altan
lokon ; Levu vi ĉi tiun kokon,
.....
'18 Kaj la bordo servos vin ;
Sen perfido, sen obstin':
'19 Se nenio vin insidos, ; La
koket' kviete sidos;
'20 Se minacos vin danĝer' ;
Ĉu invado, ĉu konker',
'21 Ĉu tumulto, ĉu alarmo, ;
Ĉu alia ia svarmo –
'22 Tuj al la danĝera lok' ;
Turnos sin la ora kok',
'23 Kaj kun flame ruĝa kresto
; Kikirekos li sur nesto".
'24 La kastriton nia car' ;
Rekompencas sen avar'.
'25 "Nun unuan vian peton ;
Tuj plenumos en kompleto
'26 Mi por tiu ĉi komplez"', – ;
Diris li en ĝojfrenez'.

,& Dua parto:

'27 De sur stang' la ora koko ;
Gardas kontraŭ limprovokoj:
.....
'28 Ĵus danĝero ĉe la rand' ;
Ekminacas al carland',
'29 Tuj la kok' ekkikerikas, ;
Generalojn carajn vekas.
'30 Ne carado, sed eden' – ;
Reĝu kuŝe sur kusen'.
'31 Kaj najbaroj ekdomaĝis, ;
Plu ataki ne kuraĝis,
'32 En konfuzo kaj en tim' ;
Retiriĝis for de l' lim'.

,& Tria parto:

'33 Pasis unu jar', alia, ; Sidas pace kok' magia.

'34 Foje en matena fru' ; Vekis ĉiujn laŭta bru':

'35 "Caro! Patro de l' popolo!
– ; Krias ĉefo de l' patrolo, –
.....

'36 Car', vekigu! Ja milit'!" ;
"Kial bruo kaj ekscit'? –

'37 Diras kun osced' Dodono,
– ; Ĉu rabistoj? Ĉu friponoj?"
.....

'38 Kaj respondas ĉefpatrol': ;
"Car'! Panikas la popol',

'39 Krias kok' al orient', ;
Kvazaŭ tie akcident'"

'40 "Tempo urĝas ! Ho, ĉieloj!
; Ĉiuj tuj al siaj seloj!"

'41 La carid' pli aĝa tuj ;
Gvidas trupon al fremduj'.

'42 La koketo kvietiĝis, ; Kaj
la car' reendormiĝis.

'43 Jen semajno pasis jam, ;
Pri la trup' – neniam fam':

'44 Ĉu okazis jam batalo, ;
Mankas kia ajn signalo.

'45 Ree krias l' ora kok', ; Ree
laŭ Dodona vok'

'46 Kolektiĝas regimento;
Gvidas ĝin al oriento

'47 La pli juna cara fil'. ; Kaj
denove la trankvil'.

'48 Du semajnoj pasis, tamen ;
Pri la trup' – neniam famon.
.....

'49 Ree krias ora kok', ; Ree
laŭ Dodona vok'

'50 Tria trup' al front' rapidas,
; Mem Dodon' la trupon
gvidas.

'51 Sen bivakoj, sen prokrast' ;
Marŝas cara trup' kun hast'.
.....

'52 Nek kadavrojn, nek
vunditojn, ; Nek tendaron, nek
militon

'53 Oni vidas. Strange... tre!.. ;
Malaperis la arme'!

'54 Post semajn' ĉe horizonto ;
Ekaperis alta monto;

'55 Vidas caro, luksa tend' ;
Staras apud monta fend',

'56 Ĉe la tendo en silento ;
Kuŝas liaj regimentoj –

'57 Ĉiuj mortaj!.."Bona di'!" ;
Al la tendo kuras li...

'58 Vidas la okuloj caraj ;
Ambaŭ liaj filoj karaj

'59 Mortaj kuŝas sur la ter' ;
Sen kirasoj, en koler'

'60 Per glavpintoj fraton frato
; Trapikinte sen kompatio.

'61 Nebriditaj du ĉevaloj ;
Paŝtas sin en sangaj valoj.

'62 "Miaj filoj! Vi pereis, – ;
Kun malĝoj' Dodon' ekveis, –
.....

'63 Ve al mi! Kruela sort'! ;
Miajn filojn rabis mort'!"
'64 Ĉiuj veas kun Dodono. ;
Montoj, valoj pro resono

'65 Skuis sin. Dum ĉi-lament' ;
Malfermiĝis silka tend'... ..

'66 Kaj sur sojlo la fraŭlino, ;
De Ŝemaĥa land' reĝino,

'67 Bela kiel frumaten', ;
Tenas baskon de l' kurten'.

'68 Kiel antaŭ sun' noktuo, ;
Eksilentis car'. Kun ĝuo

'69 Ŝin rigardas, kaj el kor' ;
Malaperas la angor'

'70 Pri la mort' de l' filoj
bravaj. ; Kun ridetoj ĉarme-
ravaj

'71 Je la man' kondukas lin ;
En la tendon la reĝin'.

'72 Ŝi sidigas lin ĉetable ; Kaj
regalas tre agrable;

'73 Post regalo, post festen' ;
Lin kuŝigas sur kusen'.

'74 Kaj ravita, enĉarmita ;
Plensemajnon senmedita

'75 Li festenas ĉe l' reĝin', ;
Obeante plene ŝin.

,& Kvara parto:

'76 Fine post semajn' ebria, ;
Fronte de armeo sia

'77 Car-Dodon' kun la reĝin' ;
Al la hejm' direktas sin.

'78 Ilin laŭta fam' eskortas, ;
Ver-malveron ĉien portas,

'79 Kaj renkontas la popol' ;
Ilin ĉe la metropol'.

'80 Ĉiuj kuras post la caro, ;
Kie sidas reĝa paro,

'81 Laŭdas ilin kun emfaz'... ;
Jen Dodon' en homamas'

'82 Vidas kun araba ĉapo ; Sur
la cigne-blanka kapo

'83 La kastritan magon kaj ;
Lin salutas kun la gaj':

'84 "He, saĝul'! Al mi aliru, ;
Kiel nun vi fartas? Diru!"

'85 "Car', – respondas griza
mag', – ; Venis tempo de l'
repag':

'86 Mian peton vi promesis ;
Tuj plenumi. Ĉu forgesis

'87 Vi komplezon de l' amik' ;
Dum danĝero kaj panik'?

'88 Donu do al mi fraŭlinon, ;
De Ŝemaĥa land' reĝinon".

'89 Al Dodon' ne plaĉis pet', ;
Kaj li diras kun impet':

- '90 "Ĉu satano vin posedas? ;
Ĉu frenezo vin obsedas?
- '91 Mi promesis, vere, jes, ;
Tamen via pet' – eksces'!
- '92 Kion faros vi kun ino? ;
Havu limojn la inklino.
- '93 Povas mi por la bonfar' ;
Vin kompensi sen avar':
- '94 Petu rangon altan, monon,
; De l' carlando eĉ duonon –
.....
- '95 Ĉion donos mi al vi". ;
"Sole ŝin deziras mi!
- '96 Donu do al mi fraŭlinon, ;
de Ŝamaĥa land' reĝinon".
- '97 Li obstinis tiel, ke ; Caro
kraĉis: "Ne kaj ne!
- '98 Vi provokas kolizion, ; Do
ricevos vi nenion.
- '99 Ne laŭ aĝo amfervor'! ;
Pelu lin, gardistoj, for!"
- '100 La kastrulo provis pledi, ;
Sed pli bone estus cedi:
- '101 Lin per sia irbaston' ;
Frapis forte car-Dodon' –
- '102 Al la mago venis fino. ;
Ĉies tim', sed la reĝino:
- '103 Ĥa-ĥa-ĥa kaj ĥi-ĥi-ĥi! ;
Ĉu ne timas pekon ŝi?
- '104 Car' eksentis malkvieton,
; Sed afektis la rideton.
- '105 Tra la urba pord' Dodon' ;
Enveturas kun impon';
- '106 Sed subite sono stranga –
; La koket' de l' pinto stanga
.....
- '107 Svinge flugas al la ĉar' ;
Kaj sur kapon de la car'
- '108 Ĝi sidiĝas, kikirekas, ;
Lin je la tempio bekas,
- '109 Kaj Dodono kun stertor' ;
Falas – kaj la vivo for.
- '110 La reĝin' do malaperis, ;
Kvazaŭ songĝ' forefemeris.
- '111 La fabel' – nur ŝerco, lud',
; Tamen estas ĝi alud'.

& Fablo pri gilotin-ŝraŭbeto:

< Ripete 29, 36 aŭ 50 sed rekante 29 el 65 batoj por strofo, entute 1950 paŝoj dum 21 minutoj. Verkis Nikolao Nekrasov (Sennacieca Revuo II/VI, N-ro 5(17), febr. 1925). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,6:61> (

o;do /mimi mire dodo remi so fa a;do mimi mire dodo TiLa So So
o;do mimi mire dodo remi so fa a;fa mimi mido mimi mido mi mi
i;fa mimi mido mimi mire do do o;

(#Rekantaĵe: mi so so ofa mi re re re; re fa fa ami re do do do; mi
so so ofa mi re; re fa fa ami re do do;)

)×30)+

(& Strofoj:

'1 /Sonante per terura muĝa
knaro, ; Tranĉante sen ripozo
kaj sen laco, ; Ĝi staris en la
mezo de la placo, (; Kaj ĉirkaŭ
ĝi amasis urbanaro.)×

(×: **Kupro brilas en la bloko
; fiksa kiel forta roko ;
Kokerikas koko ; Kupro
brilas en la blok'.**)

'2 (Po unu kun videblaj tim-
esprimoj ;)× (Alvenigataj estis
la viktimoj. ;)×3

'3 Jen unu preĝis, jen alia
ploris, ; Jen tiu estis malbenita
akre, ; Sed same, mortigante
buĉ-masakre, (; La gilotino
siblis kaj stertoris.)×

'4 Per malfaci[le ruli]ĝanta
ĉenobloko ; Levanta supren
estis la tranĉilo ; Kaj jen
subite de la streĉobloko (;
Abrupte ĝi faladis kun
ekbrilo.)×

'5 En la amaso tra la placo tuta
; En la fatal-momento
ekzekuta ; Ekkrio – "ha!" –
trakuris iufoje ; Kaj en mistero
de silento muta ; Jen iu orfe
ĝemis plej malĝoje?

'6 Simile al melonoj rikoltitaj ;
En korto kuŝis kapoj
fortranĉitaj ; Kaj sub la suno,
radianta ride, ; Indiferentaj,
stultaj kaj malspritaj ; Sur ili
muŝoj rampis sang-avide.

'7 Kaj same, ankaŭ sub la suno
supra, ; Brilante per ole-
ŝmirita spino, ; Plej gaje sidis
eta ŝraŭbo kupra (; ĉe iu bloko
de la gilotino.)×

'8 Pri tuta mondo ĝi nenion
sciis, ; Ĝi estis bona, bela kaj
afabla ; Kun maniero milda
kaj agrabla ; Sur sia loko lerte
ĝi funkciis ; Kaj pri funkcio
sia ne konsciis.

'9 Tre ofte, kiam la ŝraŭbeto
bloka ; Kapricis kaj obstinis
iel sprite, ; Ne plu laboris la
tenilo hoka ; Kaj lasis la
tranĉilo kvazaŭ moka ; Eĉ ies
kapon nur duontranĉite.

'10 Ekzekutisto devis tiukaze ;
Ekgrimpi al la ŝraŭbo por
riparo ; Kaj li klopodis tie plej
emfaze (; Konvinki ĝin pri
urĝo de refaro.)×

'11 Kaj la ŝraŭbeto jam en
bon-humoro ; Konsentis
petoleme pri laboro - ; Kaj ree
fluis sango agonia, (; Kaj regis
la arbitro tirania.)×

'12 Okazis tamen unu belan
tagon: ; Ekestis en la urbo
tumultego, ; Sur placo oni
levis ruĝan flagon, (; Kaj
proklamita estis nova rego. ;)×
.....

'13 (Kaj tut-simile, kiel ĵus pli
frue ;)× (Verŝata estis sango
larĝaflue, ;)×3

'14 Torento da popol-amaso
granda ; Disverŝis sin tra la
liberaj stratoj, ; Kaj kun
standardoj ruĝaj kaj plakatoj (;
Ĝi fluis kiel strio
larĝrubanda.)×

'15 Ŝanĝiĝis nun la ordonista
rolo: ; Komunavole sen
diskuto ; Al la tiranoj venĝis
la popolo (; Per gilotina
ekzekuto.)×

'16 (La ŝraŭbo, kiun konis ni
antaŭe, ;)× (Hodiaŭ agis
hieraŭe: ;)×3

'17 Sen scio pri la diferencoj
rangaj ; Estante mem nur ero
de detaloj, ; Ĝi partoprenis en
ekstermoj sangaj ; De la
antaŭaj moŝtoj longalangaj: ;
Nobelaj, mastroj, reĝoj,
generaloj.

'18 Sed kiam la popol-koleron
pravan ; Finfine anstata[ŭis
indul]gemo justa, ; La ŝraŭbo
ekrimarkis, ke jam rusta (;
Makulo kovras ĝian brilon
ravan:)×

'19 (Ne plu bezona pro terorero - ;)× (La gilotino staris sen laboro! ;)×3

"20 Kaj iutage, dum popola festo, ; Simbole pri malnovo, kiu pasis, ; Publike kun solena manifesto ; Ĝin la popolo disfrakasis ; Kaj ie kuŝi en polvaĉo lasis.

'21 Per sola frapo trafa kaj subita ; Ŝraŭbeto nia estis forskuita, ; Kaj ofendi[te pri ĉi] tia malafablo ; Ĝi multe plendis pri la sta[to neme]rita ; Kaj longe kuŝis en malpura sablo -

'22 Ĝis iu laborista helpobubo ; Okaze ĝin retrovis en la rubo, ; Ĝin alte suprenĵetis kaj rekaptis, (; Purigi ĝin per forta froto provis,)×

'23 Kaj poste – jam sur muelej-maŝino ; Aŭ sur alia bona instrumento ; Ŝraŭbeto mia sidis kun kontento, (; Samkiel sur la fama gilotino.)×

'24 (Ĉe iu transmisio aŭ ĉe bloko ;)× (Perfekte ĝusta estis nova loko. ;)×3

"25 Kaj same – sub la suno bril-radia, ; Ole-ŝmirita zorge per ŝmirilo, ; Funkciis tute taŭge ŝraŭbo nia, ; Sed jam ne por buĉado tirania, ; Sed jam por la komuna bon-utilo.

'26 Ho, vi, ŝraŭbetoj, multaj sen difino, ; Partetoj de giganta mekanismo, ; Nomata – "la kapitalismo", (; Terura kaj fatala gilotino!)×

'27 Vi, ĉiuj, en la mondo ĉiu subsuna, ; Laŭ via eksteraĵo – bel-aspektaj, ; Laŭ la esenco – bonaj, eĉ perfektaj, (; Pri vi ja temas en fabelo nuna.)×

'28 Ho kiom mi vin ŝatas plej bonvole, ; Se sidas vi sur la alia loko, ; Sed servas vi al premo kaj sufoko, (; Eĉ – kvankam senkonscie kaj senvole.)×

'29 Eĉ sendepende de kvalitoj viaj, ; Reĝimon maljustegan vi subtenas ; Kaj tial do per ĉiuj fibroj miaj (; Mi vin malamas kaj malbenas.)×

'30 Sed kiom ĝoje mi renkonti povus ; Vin en alia pli feliĉa horo: ; Ja ĉiuj taŭg-utilan lokon trovus (; En nova regno – Regno de Laboro.)×

& La plej granda kulpulo:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1972 paŝoj dum 20 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) inspirab norvega melodio ŝotisa, verkante novan rekantaĵon, ripetub kelkaj versoj kaj modifante vicordon de aliaj. Vicordon modifitan havas strofoj &M kaj originalan havas &O. Baladestro elektu mem. Strofo &M'62 duoblas.>

(#Melodio:

<1,7:29>

(/La dore mi mi milre falre mi do; do redo dodo doLa do Ti;

(#Rekantaĵe: La dore mi mi re falre mi; doTi reTi do Lado Ti Ti La a)

)×68)+

(&Strofoj:

(&M: '1 /Kiel sub Trojo la2 a2rgivojn ; per sagoj, estingante multajn vivojn,

(×:; **Venu mastrino en la2 ĉen' ; Prenu mian manon en firma ten'.**)

'2 Apollo kolerante pafis ; tiel la bestojn foje trafis) ?

(&O: '1 /Kiel sub Trojo la2 a2rgivojn ; Apollo kolerante pafis

(×:; **Venu mastrino en la2 ĉen' ; Prenu mian manon en firma ten'.**)

'2 per sagoj, estingante multajn vivojn, ; tiel la bestojn foje trafis)

'3 amasa mort' per plago fata ; pro la koler' de dio nekonata.

(&M: '4 Kunvokis la leono la palavron ; kaj diris: "Ĉie vidas vi kadavron,

'5 Rigardu, ho regatoj! Mia korto! ; rigardu, la popolon falĉas morto.) ?

(&O: '4 Kunvokis la leono la palavron ; kaj diris: "Ho regatoj! Mia korto!

'5 *Rigardu, ĉie vidas vi kadavron, ; rigardu, la popolon falĉas morto.)*

'6 Nin certe dio punas per ĉi plago ; pro ies krima ago.

'7 Ni serĉu lin, kaj mortu tiu unu, ; ke l' dio senkulpulojn plu ne punu!

'8 Tial kunvokis mi la konferencon, ; ke ĉiu sian konsciencon

'9 esploru, kaj konfesu devkonscie, ; se ion kulpis li malpie.

'10 Kaj, ĉar falema estas ĉiu besto, ; eĉ mi mem, malgraŭ mia reĝmajesto,

(&M: '11 jen, mi komencas mian kulpo-liston: ; Mi manĝis multajn ŝafojn, eĉ paŝtiston,

'12 Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas, ; kelkfoje eĉ paŝtiston, mi ne negas,) ?

(&O: '11 jen, mi komencas mian kulpo-liston: ; Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas,

'12 *Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas, ; kelkfoje eĉ paŝtiston,)*

'13 kaj poste: Mi kelkfoje koleregas; eĉ tio povas esti, ke mi regas

'14 iom rigore, eĉ se juste. ; Nu, ĉion, kion havis mi surbruste,

'15 mi diris rekte, diris sen ekskuzo, ; kvankam okazis ja, ke muso

'16 sub miajn ungojn foje venis, ; kaj, ĉar stomako mia ĝuste plenis,

'17 mi la besteton, petegantan time, ; forkuri lasis grandanime.

'18 Vi scias, poste tiu ĉi museto, ; por liberigi min el reto,

'19 la maŝojn el dankem' tramaĉis. ; Al mia reĝa koro vere plaĉis,

'20 ke tiel amas min la modestuloj... ; Do, konfesinte laŭ la postuloj,

'21 nun mi atendas, juĝu min severe! ; Volonte mi dediĉos min ofere

'22 por vi, popol' amata, do decidu! ; Aŭ eble ni laŭvice vidu

'23 (ĉies kulpliston, ĉar prefere ;)×

'24 mortu farinto de l' plej granda kulpo." ; Paroli nun anoncis sin la vulpo:

- '25 "Ho, nia reĝa moŝto, ĉu vi degnas ; tiel paroli? Vi plej juste regnas,
- '26 kaj estas de skrupuloj turmentata ; nur tial, ĉar tro delikata
- '27 estas animo via. Ĉu vi pekas ; manĝante tiujn ŝafojn, kiuj blekas
- '28 netolereble? De ilia flanko ; koncernas vin eĉ danko,
- (&M: '29 ke ilin vi honoras per devoro! ; Kaj la paŝtisto! Jen teroro,
- '30 tiran' reganta bestojn tiu estas, ; pro ties manĝ' neniu ja protestas!) ?
- (&O: '29 ke ilin vi honoras per devoro! ; Kaj la paŝtisto! Tiu estas
- '30 tiran' reganta bestojn per teroro, ; pro ties manĝ' neniu ja protestas!) ?
- '31 Sed tiu mus'! Bonfaro de l' bonfaroj! ; Fablistoj tion gloros dum centjaroj!"
- '32 Tiel la vulpo. Tondre ekaplaŭdis ; flatistoj. Oni laŭdis
- '33 la reĝon pro l' noblega sentimento, ; kaj eĉ la vulpon pro la elokvento.
- '34 (Nu, la ruzulo tion aŭdis ;)×
- '35 kun granda ĝojo kaj kontento: ; Pretertiriĝis tiel la atento
- '36 pri lia propra kulpo kaj malico. ; Li haste kaŝis sin en lasta vico.
- '37 La urso diris nun kun ĝema voĉo: ; "Min mordas konscienciproĉo.
- '38 Kun homo longe mi amikis, ; la tagojn, noktojn kune ni pasigis,
- '39 (komuna estis nia manĝo, loĝo. ;)×
- '40 Li dormis foje, sidis mi apude, ; kaj vidis, ke altrude
- '41 sidiĝis al li sur la buŝo ; impertinenta muŝo.
- (&M: '42 Por gardi lian dormon mi forpelis ; tiun ĝenulon. Nun ekŝvelis
- '43 mia kolero, ĉar l' estaĵ' aroga ; reflugis ĉiam, kaj per peco roka
-) ?
- (&O: '42 Por gardi lian dormon mi forpelis ; tiun ĝenulon, sed l' estaĵ' aroga
- '43 reflugis ĉiam. Nun ekŝvelis ; mia kolero, kaj per peco roka

'44 mi murdis ĝin, sed ankaŭ kapo ; amika frakasiĝis per la frapo.

'45 Jen mia kulp' kaj mia malfeliĉo ! ; Ĉar ve, krom la doloro pro l' perdiĝo

'46 de la amiko, ĉiuloke, ; ĉiuepoke

'47 (oni diradas pri mi moke, ;)×

'48 ke estas mi amiko stulta, ; ol kiu estas de valor' pli multa

'49 la saĝa malamik'. Mi homon ; amatan perdis, kaj renomon!"

(&M: '50 La povra urs' amare ploris, ploris, ; oni aliajn kulpojn ne esploris,

'51 ĉiuj rigardis lin komplete, ; li do tranaĝis glate.) ?

(&O: '50 La povra urs' amare ploris, ploris, ; ĉiuj rigardis lin komplete,

'51 aliajn kulpojn ne esploris, ; li do tranaĝis glate.)

'52 Sekvis la tigro. Li de l' lipoj lekis ; la sangon (ĵus li manĝis) kaj ekblekis:

(&M: '53 "Kiu akuzos?" Brilis dentoj blankaj, ; kaj mutis ĉiuj, spiromankaj.

'54 L' okuloj verde fosforeskis. ; Lia demando sen respondo restis.) ?

(&O: '53 "Kiu akuzos?" Brilis dentoj blankaj, ; l' okuloj verde fosforeskis.

'54 Kaj mutis ĉiuj, spiromankaj. ; Lia demando sen respondo restis.)

(&M: '55 Pantero, linko, sovaĝbestoj pluraj ; prezentis sin, sed senriproĉe puraj

'56 ĉe ili same koro kaj lieno ; pruviĝis. Kaj sin savis per mieno) ?

(&O: '55 Pantero, linko, sovaĝbestoj pluraj ; prezentis sin, sed koro kaj lieno

'56 ĉe ili same senriproĉe puraj ; pruviĝis. Kaj sin savis per mieno

'57 Kaj sin savis per mieno ; humila ankaŭ la hieno.

'58 La vico de l' azeno tiam venis, ; kiu sin jene ekzamenis:

('59 "Mi kulpis foje, mi bedaŭras pente, ; la freŝa herbo logis tente,) ?

(&O: '59 ("Mi kulpis foje, mi bedaŭras pente, ;)×

'60 ho ve, ke tio okazis. ; Iam mi preter Delfoj pasis,

'61 malsatis jam turmente, ; la
freŝa herbo logis tente,

(&M: '62a kaj jen, mi min
delogi lasis: ; ho ve, ke tio
okazis.

'62b Mi malsatis jam
turmente, ; herbkvastojn
kelkajn manĝis, senatente,
.....) ?

(&O: '62 kaj jen, mi min
delogi lasis: ; *Herbkvastojn
kelkajn manĝis, senatente,
.....*)

'63 ke rajton mi ne havis ja
por tio." ; La lup' leviĝis kun
indigna krio:

'64 "Ho, ĉu do iam kulpon pli
punendan ; vi aŭdis? Manĝi
herbon fremdan!

'65 Kaj eĉ, en Delfoj! Eble la
herbkvastoj ; estis plej propra
hav' de l' sanktaj pastroj!

(&M: '66 Por tia krimo, fratoj,
puno sola ; ekzistas: mort'! kaj
en kolero bola,

'67 la dio inter nin la plagon
sendis!" ; Jen do, pro kio la
azeno pendis.) ?

(&O: '66 *Jen do, pro kiu, en
kolero bola, ; la dio inter nin
la plagon sendis!*

'67 *Por tia krimo, fratoj, puno
sola ; ekzistas: mort'!" — Kaj
la azeno pendis.*))